

กำหนดการ

ขอเชิญเข้าร่วมโครงการประชุมวิชาการงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรม ระดับชาติ ครั้งที่ 2

วันที่ 19-20 สิงหาคม 2564

ผ่าน ZOOM Meeting จากโรงละครแห่งชาติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันที่ 19 สิงหาคม 2564

08.50-9.00 น.	เข้าสู่ระบบ ZOOM Meeting
09.00 -9.10 น.	พิธีเปิดงานประชุมวิชาการ
กล่าวรายงานโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา ทีระคานนท์
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
กล่าวเปิดงานโดย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
09.10 - 10.30 น.	ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ศิลปกรรมและการออกแบบในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน”
โดย Ms. Duong Bich Hanh
Chief of Culture unit, UNESCO Bangkok
10.30 – 12.00 น.	ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ศิลปกรรมและการออกแบบในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน”
โดย ศาสตราจารย์ ธเนศ วงศ์ยานนาวา
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 16.00 น.	เสวนาวิชาการพิเศษ เรื่อง “การสร้างสรรค์และขยายฐานวิชาชีพด้านศิลปะการแสดง
ในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน” จากสมาพันธ์ศิลปะการแสดงระดับอุดมศึกษาแห่ง
ประเทศไทย (ห้องเสวนาพิเศษ)
1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรร ถวัลย์วงศ์ศรี2) รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ จึงวิวัฒนาภรณ์3) รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฎยกุล4) คุณศศพินท์ ศิริวานิชย์5) คุณชวต์ถวีช เมืองแก้ว6) คุณศรวณีย์ ธนธนิต7) คุณพิเชษฐ กลั่นชื่น
13.00-16.00 น.	นำเสนอบทความ Oral Presentation (ห้องนำเสนอย่อย)
1) สาขาทัศนศิลป์และออกแบบแฟชั่น2) สาขาออกแบบ 13) สาขาดนตรี 1

วันที่ 20 สิงหาคม 2564

08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 - 12.00 น.	นำเสนอบทความ Oral Presentation (ห้องนำเสนอย่อย) 1) สาขาออกแบบ 2 2) สาขาศิลปะการแสดง 1 3) สาขานาฏศิลป์ 1
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 16.00 น.	นำเสนอบทความ Oral Presentation (ห้องนำเสนอย่อย) 1) สาขาดนตรี 2 2) สาขาศิลปะการแสดง 2 3) สาขานาฏศิลป์ 2
13.00 – 16.00 น.	เสวนาพิเศษ เรื่อง “อนาคตงานออกแบบและหัตถกรรม” (ห้องเสวนาพิเศษ) โดย 1) ดร.กฤษณ์ เย็นสุดใจ 2) คุณกรกต อารมย์ดี 3) อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต 4) คุณพิบูลย์ อมรจิรพร

การนำเสนอผลงานโครงการประชุมวิชาการงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 2
หัวข้อ “ศิลปกรรมและการออกแบบในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน”

Art and Design in the Age of Disruption

วันที่ 19 - 20 สิงหาคม 2564

ผ่านระบบออนไลน์ ZOOM Meeting ณ โรงละครแห่งชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สาขาสถาปัตยกรรมศิลป์และออกแบบแฟชั่น			
วันที่ 19 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 -16.00 น.			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : ศ.กมล เผ่าสวัสดิ์ , ศ.ดร.พัชรา อุทิศวรรณกุล			
ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.ศรินทร์ ใจเที่ยง , ผศ.สรรพจน์ มาพบสุข			
ผู้ดำเนินรายการ ผศ.จิรัชญา วันจันทร์ , อ.ปรุพท์ลภย์ พลฤกษ์โสภี			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	ชื่องานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ : จิตรกรรมสีน้ำ ชุด คิดถึงบ้าน	ผศ.เอกราช วรสมุทรปราการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2	เสียงตะโกนร้องในงานศิลปะกับการเมือง ที่ถูกควบคุม	ผศ.ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยศิลปากร
3	การออกแบบเครื่องแต่งกายในรูปแบบ ปาร์ตี้แวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ชาติพันธุ์ไทลื้อ	น.ส.จารุวรรณ กุณาเลย ผศ.ดร.ชนกนาถ มะยูโซ๊ะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
4	การศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของ โลกและความต้องการของผู้บริโภค เพื่อการพัฒนาธุรกิจหรือ ผลิตภัณฑ์สินค้า ท้องถิ่นไทย	ผศ.สิรัชชา สำลีทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา

สาขาออกแบบ 1			
วันที่ 19 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 -16.00 น.			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวังศา			
ผู้ดำเนินรายการ : รศ.วีระจักร์ สุเอียนทรเมที			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	หน้าที่ของนักออกแบบกับวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์	ผศ.อรช กระแสอินทร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2	Suthep Historical Site: แอปพลิเคชันแนะนำแหล่งศิลปกรรมในวัดอุโมงค์สวนพุทธธรรม จ.เชียงใหม่	ผศ.ดร.สุรัชย์ จงจิตงาม อ.ธกฤต ฉือบแหลม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3	เศรษฐกิจหมุนเวียน หนทางสู่การขยายวงจรชีวิตของทรัพยากร เพื่อกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน	อ.นภาวดี โรจนธรรม ผศ.กัมพล แสงเอี่ยม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4	วัฒนธรรมที่หมุนเวียน กรณีศึกษาวัฏจักรของพวงมาลัยดอกไม้แห่งศรัทธา เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงศาสนา	น.ส.ชนัดดา ศรีนวลจันทร์ อ.นภาวดี โรจนธรรม ผศ.กัมพล แสงเอี่ยม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สาขาออกแบบ 2			
วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 9.00 -12.00 น.			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.ดร.อภิศักดิ์ สิ้นสุภักดิ์			
ผู้ดำเนินรายการ : รศ.วีระจักร์ สุเอียนทรเมที			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	การออกแบบถ้วยรางวัลวิทยานิพนธ์ยอดเยี่ยมแห่งปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ผศ.วิกรม วงษ์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2	การสร้างสรรค์ลวดลายผ้าพิมพ์ กรณีศึกษาลวดลายประดับเสา ศาลาการเปรียญ วัดใหญ่สุวรรณาราม	ผศ.สุวิธ สาดสังข์ เดือนตา พรหมมุตตาวรงค์ สุภาวดี จุ้ยสุขะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3	โครงการแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาดเพื่อใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม	น.ส.อริษา บุตรโคตร น.ส.สุนิสา น้ำดอกไม้ ผศ.นภตล สังวาลเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4	แนวคิดไทยนวัตศิลป์สู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก “ศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี”	อ.นภรณ์ ศรีสรานุกุลวงศ์ อ.ภาณุวัฒน์ กาหลิบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สาขาดนตรี 1

วันที่ 19 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 - 16.00 น.

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ศ.ดร.เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี**ผู้ดำเนินรายการ : รศ.ดร.อัศนีย์ เปลี่ยนศรี , ผศ.ศรุพงษ์ สุดประเสริฐ**

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	การแสดงสดริ่มมิ่ง บทเพลง “อะ คริสต์มาส แจ๊ส เมดเลย์” โดยวงซูปเปอร์บราสสอง ซอมเบลอ	ผศ.นรเศรษฐ์ อุดาการ	มหาวิทยาลัยพายัพ
2	Beat of Percussion	นายมงคล อิมโอชา อ.อวิศดา กานต์ ภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
3	การประพันธ์เพลงระบำศรีโพโล	อ.กิตติภรณ์ ชิตเทพ	มหาวิทยาลัยบูรพา
4	การสร้างสรรคผลงานทางดุริยางคศิลป์ชุด ดนตรีประสานสัมพันธ์ความรักชาติ	อ.ธีรเดช แพร์คุณธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร

สาขาดนตรี 2

วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 - 16.00 น.

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ศ.ดร.เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี**ผู้ดำเนินรายการ : รศ.ดร.อัศนีย์ เปลี่ยนศรี , ผศ.ศรุพงษ์ สุดประเสริฐ**

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	การสร้างสรรคผลงานจากวิถีชุมชนผ่าน เทคโนโลยีด้านดนตรี	อ.ดร.ชนะรัชต์ อนุกุล	มหาวิทยาลัยบูรพา
2	แนวทางพัฒนานักศึกษาศาสาวิชาดนตรีเพื่อ การปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21	อ.อวิศดา กานต์ ภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
3	กระบวนการฝึกซ้อมสำหรับการขับร้อง ประสานเสียงของคณะขับร้องประสานเสียง แห่งมหาวิทยาลัยบูรพา	อ.ลดาวัลย์ อากาศสุวรรณ	มหาวิทยาลัยบูรพา
4	ผลงานสร้างสรรค์เพลงลาวแพน สองชั้น สำหรับชุลวง Online	ผศ.ดร. ศรุพงษ์ บ้านไกรทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สาขาศิลปะการแสดง 1			
วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 9.00 -12.00 น.			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.ดร. กิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์			
ผู้ดำเนินรายการ : อ.ดร.จารุณี อารีรุ่งเรือง			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	แนวโน้มละครเวทีไทยในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน	นายสุรศักดิ์ นามวัฒน์โสภณ	Texas Tech University, United States
2	กระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุดระบำลีลาเทวฤทธิ์	อ.มานิต เทพปฏิมาพร	มหาวิทยาลัยบูรพา
3	การออกแบบการแต่งหน้า ละครเวทีเรื่อง นัคมรณะ	นายณัฐพงษ์ วิวัฒน์ ผศ.สรรธ วัลย์วงศ์ศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4	การศึกษาวิเคราะห์แนวทางการออกแบบฉากศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง (การละคร) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2564	อ.ดร.ภัคคพร พิมสาร ผศ.ดร.วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
สาขาศิลปะการแสดง 2			
วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 – 16.00 น.			
ผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.ดร.ปาริชาติ จิ่งวิวัฒนาภรณ์			
ผู้ดำเนินรายการ : อ.ดร.อรดา ลีลานุช			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	การวิจัยเชิงสร้างสรรค์การสร้างบทละครเรื่อง เรื่องของเรา	อ.ดร.กฤษมา เฟนสกี-สตาลิ่ง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2	การพัฒนาทักษะด้านการแสดงด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา	นายศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์ ผศ.ดร.ชุตินา มณีวัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3	ผลการสร้างเสริมมิติความเป็นมนุษย์ด้วยชุดกระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้	อ.ไพบูลย์ โสภณสุภาพ	มหาวิทยาลัยบูรพา
4	ละครเชื่อมคน : การสร้างสรรค์การแสดงโดยกระบวนการ Devised Theatre ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และชุมชนกระเหรี่ยงโปว์ บ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	อ.ดร.กฤษมา เฟนสกี-สตาลิ่ง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

<p style="text-align: center;">สาขานาฏศิลป์ 1</p> <p style="text-align: center;">วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 9.00 -12.00 น.</p>			
<p style="text-align: center;">ผู้ทรงคุณวุฒิ : ศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี</p> <p>ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.ดร.ภาวิณี บุญเสริม , อ.ดร.นริรัตน์ พินิจนสาร</p>			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	การสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ไทยรูปแบบ หลวง :การแสดงชุด อูณากรรมทรงเครื่อง	อ.รณกฤต เพชรเกลี้ยง นายเขมวันต์ นาฏการจندیษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2	แนวคิดการแสดงชุด ระบายนางสะนางเขิญ แต่งตัว	อ.ดร.กุลนาถ พุ่มอำภา ศ.ดร.ชมนาด กิจจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม
3	สยามภารตะ : พหุวัฒนธรรมสู่นาฏกรรม สร้างสรรค์	รศ.ดร.จินตนา สายทองคำ คณาจารย์คณะศิลปนาฏ ดุริยางค์	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4	ท่าฟ้อนรำของการแสดงชุด มินตะมี	นายวิษุวัต อิมเอิบ อ.ศากุล เมืองสาคร	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา
<p style="text-align: center;">สาขานาฏศิลป์ 2</p> <p style="text-align: center;">วันที่ 20 สิงหาคม 2564 เวลา 13.00 – 16.00 น.</p>			
<p style="text-align: center;">ผู้ทรงคุณวุฒิ : ศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี</p> <p>ผู้ดำเนินรายการ : ผศ.ดร.ภาวิณี บุญเสริม , อ.ดร.นริรัตน์ พินิจนสาร</p>			
ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อ-สกุล	มหาวิทยาลัย
1	อรรธนารีศวร: การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จาก ความสมบูรณ์ของมนุษย์ในเทพเจ้าฮินดู	อ.ดร.วิทวัส กรมณีโรจน์ ศ.ดร.ชมนาด กิจจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม
2	คำสารภาพ: การออกแบบและสร้างสรรค์ ศิลปะการแสดงจากคำให้การของตัวละคร	อ.ชนิษฐา บุตรไชย ศ.ดร.ชมนาด กิจจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทรเกษม
3	งานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ชุด “Norm” จากแนวคิดสถานะชีวิตวิถีใหม่	อ.ภัชภรชา แก้วพลอย	มหาวิทยาลัยบูรพา
4	ระบำเปลื้องผ้าในมิติทางศิลปะด้าน นาฏศิลป์ Striptease in the Dance artistic	อ.ดร.นริรัตน์ พินิจนสาร	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จิตรกรรมสีน้ำ บ้านและความทรงจำ

นายเอกราช วรสมุทราการ¹

สาขาวิชาแอนิเมชันและดิจิทัลมีเดีย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประเทศไทย¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์เรื่อง “บ้านและความทรงจำ” เป็นการพัฒนาผลงานทัศนศิลป์ที่ใช้ระเบียบวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Creative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ปฏิบัติการสร้างคุณค่าแห่งสุนทรียภาพจากทัศนธาตุสู่ทัศนศิลป์ในรูปแบบจิตรกรรมสีน้ำโดยมีบ้านเรือนจากสถานที่ที่แตกต่างกันแต่สร้างแรงบันดาลใจและจินตนาการถึงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ (2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์คุณค่าสุนทรียภาพของทัศนธาตุในผลงานทัศนศิลป์ที่ได้พัฒนาขึ้น

ผลงานทัศนศิลป์จากงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นจำนวน 9 ชิ้น แบ่งเป็น 3 หมวดหมู่ ได้แก่ ชุดที่ 1 “บ้านริมน้ำ” จำนวน 3 ภาพ สื่อสารถึงวิถีชีวิตของผู้ที่อยู่อาศัยริมแม่น้ำเจ้าพระยาและคลองบางหลวง โดยใช้เส้น สี พื้นที่ว่างสื่อสารถึงความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของคลื่นแม่น้ำ ความมั่นคงของบ้านและความสุขของผู้ใช้ชีวิตริมน้ำ ชุดที่ 2 “บ้านสวน” จำนวน 3 ภาพสื่อถึงวิถีชีวิตในอดีตของคหบดีเจ้าที่ท่าอาชีวะเกษตรกรรม การเดินทางกลับบ้านที่ต้องผ่านร่องสวนในสมัยที่ยังไม่มีการคมนาคมสะดวก มีการใช้ทัศนธาตุที่สื่อสารถึงความสุขสงบ ชุดที่ 3 “บ้านริมทาง” จำนวน 2 ภาพ สื่อสารถึงลักษณะของบ้านที่ไม่เพียงแต่อยู่อาศัยแต่ยังใช้ประกอบธุรกิจ จึงใช้ทัศนธาตุที่บ่งชี้ถึงซับซ้อนแต่มีชีวิตชีวา และชุดที่ 4 “บ้านเรือนแพ” จำนวน 1 ภาพ อธิบายถึงความเป็นอยู่ของวิถีชีวิตที่สงบ เยือกเย็น จึงใช้ทัศนธาตุด้านสี เส้น ในการสร้างความรู้สึกดังกล่าว

คำสำคัญ : บ้าน ความทรงจำ สีน้ำ

Abstract

The research, “Home and memories”, is a topic that done by a creative research methodology and has the following aims 1) create the artwork inspired by impressive houses in different location into the form of watercolor painting using elements of art 2) to study and analyze the aesthetic value of visual elements in visual arts from the painting results.

The results of this research are nine pieces of watercolor painting artwork which can be grouped into 4 sets as follows: The first set, “Home along the river”, has 3 paintings and the visual element in this artwork conveys the feeling of movement of the wave in the river, the stable feeling of house construction and the happiness of people who live there. The second set, “Home in the farm” shows the peaceful of living in Bangkachao, Samutprakarn, especially in the past since it was under the development of land transportation. The art element leads the audience to a calmness of rich natural environment. The third set, “Home on the roadside”, shows the characteristic of houses that the functions are both for business and living place at the same time. So, the art element of this set will reflect their messiness and lively. The last one painting is “Floating house” which explain the sufficient and tranquilly lifestyle of living on the house that always float on the river. The element of art for the last painting is composed by the less complex line and harmonious color that support the peacefully feeling.

Keyword : Home Memory Watercolor

บทความเรื่อง เสียงตะโกนร้องในงานศิลปะกับการเมืองที่ถูกควบคุม

A Sound of Screams in Art and the Regulated Politics

ผศ.ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

ประเด็นการแสดงออกทางศิลปะเพื่อสะท้อนสังคมและการเมืองในสภาวะที่รัฐบาลควบคุมเสรีภาพของศิลปิน นักสร้างสรรค์ นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557 เป็นต้นมานั้น ส่งผลให้เกิดหลายเหตุการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าลอบทำร้ายผลงาน หรือควบคุมการแสดงออกไม่ให้ปรากฏในสื่อสาธารณะ ผู้เขียนในฐานะศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะกับการเมืองก็เคยถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคุมสิทธิเสรีในการสร้างสรรค์แสดงออกด้วยผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนสังคมการเมืองเช่นกัน เมื่อปี พ.ศ. 2561 ในเทศกาลศิลปะ “KhonKaen Manifesto เหลี่ยม มาบ มาบ แสงจ้าในดึกร้าง” ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้เขียนได้วาดใบหน้าของนายกรัฐมนตรีของไทยสองท่านจากสองสมัย จากนั้นในปี พ.ศ. 2562 ผู้เขียนได้รับเชิญให้นำผลงานศิลปะไปแสดงงานเดี่ยว (SOLO EXHIBITION) ที่ NANYANG ACADEMY OF FINE ARTS ในชื่อผลงาน Sound of Silence in Thailand ผลงานชุดนี้มีวัตถุประสงค์นำเสนอประเด็นเรื่องการควบคุมเสรีภาพทางการแสดงความคิดเห็นของประชาชนไทยในด้านสังคมและการเมือง ซึ่งในขณะนั้นเกิดความขัดแย้งทางความคิดของกลุ่มหัวก้าวหน้ากับกลุ่มอนุรักษนิยม ท่ามกลางสภาวะที่หลายประเทศเกิดการชุมนุมโดยคนรุ่นใหม่เพื่อประท้วงต่อต้านผู้มีอำนาจเนื่องจากต้องการเห็นอนาคตที่ดีกว่า เกิดเป็นแรงกระเพื่อมส่งต่อทั่วเอเชียรวมถึงประเทศไทย ผู้เขียนสร้างสรรค์ผลงานชุดดังกล่าวในลักษณะภาพจิตรกรรมเทคนิคหมึกบนกระดาษ ดินสอบนกระดาษ พาสเทล รวมถึงสื่อวิดีโอที่ไร้เสียง เป็นการแสดงออกถึงความอัดอั้น การถูกกดขี่ วัฒนธรรมของการห้ามพูด ห้ามตั้งคำถามของเด็กต่อผู้ใหญ่ในสังคมไทยที่ฝังรากลึกมายาวนาน ผลการตอบสนองของผู้ชมต่องานที่จัดแสดงพบว่า ผู้ชมมีการแสดงความคิดเห็นเชิงสนับสนุนต่อผลงานที่นำเสนอ โดยมีทั้งผู้ชมชาวไทยที่ได้รับข่าวสารจากหอศิลป์ ผู้ชมชาวไทยที่เดินผ่านแล้วเข้ามาชมงาน รวมทั้งผู้ชมชาวสิงคโปร์และนักท่องเที่ยวชาติอื่นก็ได้สะท้อนความเห็นแบบมีส่วนร่วมกับปรากฏการณ์ที่สังคมไทยถูกอำนาจเผด็จการเข้ายึดอำนาจ กล่าวโดยสรุปในการจัดแสดงผลงานที่แสดงออกด้านการเมืองของผู้เขียนทั้งสองครั้งแต่ต่างสถานที่กันระหว่างสองประเทศ พบว่าผลงานศิลปะสามารถสื่อสารจากประเด็นทางการเมือง และสร้างการรับรู้ทางสุนทรียะได้แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ศิลปะกับการเมือง

Abstract

Artistic expression reflecting society and politics and the censorship on freedom of expression of creators and artists have been a phenomenon that occurs in Thailand since May 2014. From time to time, many artistic works have been either deleted, destroyed by officials, or censored from public media. The author, as one of many artists who created works of art reflecting politics, was once banned in 2018 from showcasing his art works in an art festival : “KhonKaen Manifesto : Liam Mab Mab, A Bright Light In An Abandoned Building,” where the author's work featured drawings of faces of Thaksin Shinawatra and General Prayut Chan-o-cha. After that, the author was invited to a solo exhibition at NANYANG ACADEMY OF FINE ARTS in 2019 with an artistic work titled “Sound of Silence in Thailand,” in which issues of government censorship on freedom of expression in the Thai society and politics during that time, were exhibited. There have been conflicts of opinion among the progressive groups and the conservatives. At the same time, social movements against the ruling power were raised by young people who sought a better future of themselves. This occurred in many countries like a moving ripple, especially in Asia, including Thailand. Exhibited works included ink-on-paper paintings, pencil-on-paper paintings, pastels works, and silent videos which conveyed an interpretation of discomfort, oppression, a culture of censorship on free speech, or a taboo for children arguing with adults that has rooted for so long in the Thai society. Audience's responses to the exhibitions showed that they expressed a supportive opinion on the exhibited works. Some of the Thai audiences knew of the exhibition from the publicity of the art gallery, as well as from those passing by, including the Singaporeans and tourists that have also echoed a participatory opinion on the phenomenon of Thai society being overpowered by dictatorship. In summary, both exhibits of the author, though in different locations in the two countries, the artistic works can reflect political issues, and create a different aesthetic perception to the audience.

Keywords: Art and Politics

เรื่อง “การออกแบบเครื่องแต่งกายในรูปแบบปาร์ตี้แวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากชาติพันธุ์ไทลื้อ”

Party Wear style costume design inspired by the Tai Lue ethnicity

นางสาวจารุวรรณ กุณาเลย

Jaruwan Kunaloei

ผศ. ดร.ชนกนาถ มะยูโซ๊ะ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Bachelor of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาประวัติความเป็นมาของชาวไทลื้อ (Tai Lue) และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผ้าทอไทลื้อให้มีความร่วมสมัยเพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายในรูปแบบชุดออกงานสังสรรค์ (Party wear) ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย คือสตรีในวัยทำงานตอนต้นที่มีอายุ 25-35 ปี ที่มีความชื่นชอบในการออกงานสังคม และมีความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและงานฝีมือ โดยเครื่องแต่งกายและผ้าทอแบบดั้งเดิมนั้นมีรูปแบบที่ไม่เหมาะสมกับสังคมยุคปัจจุบันจึงทำให้สามารถสวมใส่ได้เพียงบางโอกาสเท่านั้น จึงส่งผลให้เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมที่ทำจากผ้าทอพื้นเมืองนั้นไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการอนุรักษ์การทอผ้าแบบดั้งเดิมไว้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลของวัฒนธรรมการแต่งกายและการทอผ้าของชาวไทลื้อ และได้นำเอาเทคนิคการทอแบบดั้งเดิมและเป็นเอกลักษณ์ คือเทคนิคการทอแบบเกาะลัวงและเทคนิคการทอผ้าแต่นมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผ้าทอโดยมีการใช้สี วัสดุและมีการประยุกต์เทคนิคการทอเพื่อให้เสื้อผ้ามีความน่าสนใจ และได้ออกแบบเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีโครงร่าง (Silhouette)ร่วมสมัย เหมาะสำหรับสตรีในวัยทำงานในช่วงอายุ 25-35 ปี เพื่อเพิ่มโอกาสในการสวมใส่และนอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาผ้าทอมือของชาวไทลื้ออีกด้วย

คำสำคัญ : ชาติพันธุ์ไทลื้อ,พื้นเมือง,การทอแบบเกาะลัวง

Abstract

The objectives of this research were to study Tai Lue's history and to determine ways to design the style of party wear dress to be contemporary and appropriate to the target audience. The sample was early working women aged 25-35 years who have a passion for social events and interested in culture and crafts. Traditional garments and textiles were outdated in their designs, allowing them to be worn only on certain occasions. As a result, the traditional costumes made from local woven fabrics are not popular with the target group. In order to preserve the traditional weaving, the researcher had studied and collected information on the Tai Lue culture, dress and weaving, and applied traditional and unique weaving techniques, that is, Tapestry Weaving, applied in the design of woven fabrics. Colors, materials and weaving techniques had been used to increase the attractiveness of garments and have been designed into contemporary silhouettes and can also be worn among early working women aged 25-35 years in a variety of occasions. In addition, this could conserve and inherit the local wisdom of hand-woven fabrics of Tai Lue people.

Keywords : Tai Lue ethnicity, Traditional, Tapestry Weaving

การศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการของผู้บริโภค เพื่อการพัฒนาธุรกิจหรือ
ผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่นไทย

Studying the changing trends of the world and the needs of consumers for the
development of businesses or products, local products of Thailand

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิริชชา สำลีทอง
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและความสำคัญของเทรนด์โลก ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ และ/หรือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า (2) ศึกษาแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน (3) วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการของผู้บริโภค ที่จะ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ และ/หรือ การพัฒนาสินค้าท้องถิ่นของไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมเนื้อหา และ ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับบริบทตามขอบเขตของการศึกษาจากบทความวิชาการต่างๆทั้งในประเทศและ ต่างประเทศบนเว็บไซต์ (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เชี่ยวชาญในบริบทที่เกี่ยวข้อง การศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและความสำคัญของเทรนด์โลก ปี 2030 ผู้วิจัยได้กำหนดมิติที่ใช้เป็นปัจจัยในการศึกษา ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม 2) ปัจจัย ด้านสังคม 3) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี 4) ปัจจัยด้านตลาด และ 5) ปัจจัยจากสถานการณ์ COVID-19 โดยมีมิติที่ จะทำการศึกษา 6 มิติ 1) ความต้องการของกลุ่มผู้สูงอายุ และ คนรุ่นใหม่ 2) ความต้องการด้านความปลอดภัย ต่อชีวิตและสุขภาพ 3) ความต้องการให้ธุรกิจแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม 4) ความต้องการ ข้อมูลของสินค้า บริการ ที่ชัดเจน โปร่งใส เพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อ 5) ความยินดีจ่าย เพื่อแลกกับความ สะดวกสบายในการซื้อ - ใช้ - บริการหลังการขาย 6) ความต้องการในยุควิกฤต COVID-19 ที่เปลี่ยน พฤติกรรมผู้บริโภค

ผลการวิจัยพบว่าก่อนหน้านี้ ตัวเร่งการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจและพฤติกรรมผู้บริโภค คือ Technology Disruption แต่ปัจจุบันมีตัวเร่งใหม่คือ การแพร่ระบาดของไวรัส Covid-19 ที่ส่งผลกระทบต่อไปทั่ว โลก ภาคธุรกิจต้องเน้นการใช้ Technology เพื่อเผยแพร่แบรนด์สู่กลุ่มเป้าหมายผ่านช่องทางออนไลน์เป็น ช่องทางหลัก ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจหมุนเวียน เน้นคุณค่าวัตถุดิบ ทรัพยากรและผลิตภัณฑ์ ในด้านการ พัฒนาสินค้าท้องถิ่นของไทย คือ การค้นหาจุดเด่น อัตลักษณ์ ความเป็นตัวตนของแต่ละพื้นที่ ให้แต่ละชุมชน เกิดความเฉพาะตัว (Identity) ผสมผสานเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ตอบโจทย์กลุ่มลูกค้า เป้าหมาย

คำสำคัญ : การเปลี่ยนแปลงของโลก พฤติกรรมผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์ สินค้าท้องถิ่นไทย

Abstract

This research objectives are for (1) to study the changing trends and the importance of global trends, affecting business development and / or product development (2) to study current consumer demand trends (3) to analyze and synthesize global changing trends and consumer demand that will affect business development and / or local product development in Thailand. The researcher has compiled sample contents related to the context and scope of the study from various academic articles, both domestically and internationally, published on the website (documentary research) and in-depth interviews from various experts relating to the research context. Some content should be importantly considered as a guideline for business development, design and developed prototype products that meet consumer needs. To study the trends, changes and the importance of the 2030 world trend, the researcher determined factors studied in 5 factors; 1) environmental factors 2) social factors 3) technological factor 4) market factor and 5) situation factor from COVID-19. For the current consumer demand trends, it has been determined to study in 6 dimensions: 1) the need of the elderly and the new generation 2) the need for safe of life and health 3) the need for businesses to be socially and environmentally responsible; 4) the need for clear and unveiled information on products and services to reinforce purchasing decisions; 5) the willingness to pay for the convenience of purchase - use - after-sale service 6) the demand from COVID-19 crisis affecting to consumer behavior.

Previous to COVID-19, the results of the existing studies revealed that technology disruption is the catalyst for global business and consumer behavior change. But now there is the new catalyst, which is global COVID-19 epidemic. Business needs to focus on technology in order to communicate brands to target audiences through online channels. Moreover, business needs to focus on circular economy and focus on the value of raw materials, resources including products as much as possible. As for the development of local Thai products, it is needed to find the strengths, uniqueness and identity of each area, given each community a uniqueness, technological savvy and local wisdom. All to create innovated creativity to create new things to cater to target customers.

Keywords : global change , consumer behavior , products, local Thai products

หน้าที่ของนักออกแบบกับวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์

Duties of Product Design in Product Life Cycle

บทคัดย่อ

การบริหารผลิตภัณฑ์ตามแนวคิดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 2) ขั้นแนะนำ 3) ขั้นเจริญเติบโต 4) ขั้นเจริญเติบโตเต็มที่ 5) ขั้นถดถอย โดยมีแนวทางของการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่มีความแตกต่างกันตามแต่ละขั้นตอน ซึ่งนักออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นจะมีความข้องเกี่ยวทางด้านกิจกรรมงานออกแบบและบริหารผลิตภัณฑ์ในช่วงของขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่อยู่ก่อนมีการนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด ซึ่งโดยหลักการนั้นขอบเขตการทำงานของนักออกแบบผลิตภัณฑ์ควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับแต่ละขั้นตอนของการบริหารผลิตภัณฑ์ตลอดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ โดยจะสามารถสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับธุรกิจและอุตสาหกรรมได้สูงยิ่งขึ้น โดยจัดแบ่งออกเป็น 7 หน้าที่ ได้แก่ 1) หน้าที่การติดตามผลงานออกแบบในการใช้สอย 2) หน้าที่การปรับปรุงผลิตภัณฑ์อย่างย่อ 3) หน้าที่การศึกษาผู้ใช้และการใช้สอย 4) หน้าที่การศึกษาอายุของผลิตภัณฑ์ 5) หน้าที่วางแนวทางเพิ่มยอดขายในช่วงท้าย 6) หน้าที่ระบุโอกาสผลิตภัณฑ์ใหม่ และ 7) หน้าที่การจัดการองค์ความรู้ โดยหน้าที่ของนักออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น ควรร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ทั้งระบบโดยหมายรวมถึงขอบข่ายหน้าที่ด้านการตลาดและด้านการบริหารผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจรชีวิต

Abstract

The Product Life Cycle Management comprised of different strategies and tasks along 5 stages as a product goes through its life-cycle including 1) Product Development, 2) Introduction, 3) Growth, 4) Mature and 5) Decline. Then, it was recognized that the duties of Product Designer has been focused and employed mainly in the stage of Product Development and rarely involved in the other stages after the product has been introduced to the market. However, with the competencies of Product Designers and Design Process, the Product Life Cycle Management should include the duties of Product Design along the life cycle of product which are 1) Monitoring of product performance, 2) Minor improvement of product, 3) User and usage research, 4) Design for life cycle extension 5) Boost sales in decline stage 6) Identify an opportunity for New Product and 7) User/ Consumer knowledge management, which the businesses or organizations should consider integrating into product life cycle management

Suthep Historical Site: แอปพลิเคชันแนะนำแหล่งศิลปกรรม

ในวัดอุโมงค์สวนพุทธธรรม จ.เชียงใหม่

ผศ.ดร.สุรัชย์ จงจิตงาม

ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อ.ธกฤต เขียวแหลม

หลักสูตรแอนิเมชัน วิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการผลิตแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือแบบ smartphone เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ทางวิชาการของแหล่งศิลปกรรมล้านนาในบริเวณวัดอุโมงค์สวนพุทธธรรม จ.เชียงใหม่ คือ เจดีย์ประธาน อุโมงค์ เจดีย์เถรจันทร์ และโบราณสถานร้างหน้าวัดอุโมงค์

งานวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ที่นำองค์ความรู้จากการวิจัยพื้นฐานทางวิชาการและศิลปกรรมมาผลิตเป็นแอปพลิเคชันสำหรับใช้งานบนโทรศัพท์มือถือ

ผลผลิตจากการวิจัยอันเป็น mobile application ทำงานบนระบบปฏิบัติการ android นำเสนอข้อมูลพื้นฐานทางศิลปกรรมภายในวัดอุโมงค์เบื้องต้นที่มีรากฐานจากการวิจัยได้แก่ ประวัติ ความสำคัญทางศิลปกรรมในรูปแบบตัวอักษรทั้งภาษาไทย และอังกฤษพร้อมเสียงบรรยาย ภาพถ่าย ภาพจำลองแหล่งศิลปกรรมด้วยคอมพิวเตอร์แบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ทั้งภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ซึ่งได้จำลองภาพแหล่งศิลปกรรมที่ปัจจุบันล้นจ้ำรดให้เห็นในสภาพที่สมบูรณ์ในแบบ 3 มิติ บางแหล่งศิลปกรรมยังได้จัดทำในรูปแบบที่สามารถโต้ตอบกับผู้ชมได้ (interactive) เช่น การใช้ระบบ AR (augmented reality) อีกทั้งทุกแหล่งศิลปกรรมยังเชื่อมต่อกับแผนที่ออนไลน์ในระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้ใช้ application สามารถเดินทางถึงแหล่งศิลปกรรมโดยสะดวกได้ด้วยตนเอง

แอปพลิเคชันจึงสามารถนำเสนอข้อมูล และองค์ความรู้จากการวิจัยโดยบันทึกอยู่ในรูปแบบเอกสารและภาพนิ่งได้เผยแพร่ในวงกว้างของสังคมได้สะดวกต่อการใช้งาน และสร้างความเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วกว่าสื่อในรูปแบบเดิม จึงเหมาะกับการใช้ชีวิตของผู้คนในยุคสมัยที่มีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบ smartphone อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

คำสำคัญ: วัดอุโมงค์, ศิลปะล้านนา, แอปพลิเคชัน-ศิลปะล้านนา

Abstract

The objective of this research is present the production of application on smartphone to disseminate the knowledge about Lanna art in Wat Umong Suan Bhudhadramma, Chiang Mai. It focused on main Chedi, tennels, Tharachan pagoda and the deserted place in front of Wat Umong.

This research is how to transform the knowledge from both academic and art itself into the application on mobile phone with android.

It presents the information of art in Wat Umong based on research. Those are the history of art, the importance of art in both Thai and English languages , the photographs and the simulations of art sources produced by computer in both 2 and 3 dimensions. Both are also still and moving pictures. The application also simulates the source of art, which are currently dilapidated, in 3 dimensions. The application is also interactive by using AR (augmented reality) and connects to the GPS to enable the visitors to visit the place by himself.

The application can therefore make the data and research-based knowledge that is generally in document form and still images have been published in a wide range of society to be convenient for use. and easier to understand faster than old media Therefore, it is suitable for the life of people in the era where the use of mobile phones is widespread nowadays.

Keywords: Wat umong, Lanna art, application-Lanna art

เศรษฐกิจหมุนเวียน หนทางสู่การขยายวงจรชีวิตของทรัพยากร
เพื่อกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน

The Circular Economy, the way to Extending of Resource Life Cycle
For Sustainable Product Design Process

นภาพดี โรจนธรรม¹, กัมพล แสงเอี่ยม^{1*}

Napawadee Rodjanathum¹, Kamphon Saeng-iam^{1*}

บทคัดย่อ

เศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นแนวคิดผสมผสานมิติด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เพื่อยืดระยะเวลาของทรัพยากรให้หมุนเวียนอยู่ในระบบการใช้งานที่ยาวขึ้น รวมถึงเป็นการหมุนเวียนวัสดุที่เหลือจากกระบวนการผลิตจากภาคอุตสาหกรรม เพื่อการขยายวงจรชีวิตของทรัพยากรโดยการนำกลับมาใช้ซ้ำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืนจากแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนสู่การขยายวงจรชีวิตของทรัพยากรที่เหลือจากภาคอุตสาหกรรม โดยแบ่งออกได้ 4 ขั้นตอน 1) ศึกษาคุณสมบัติและองค์ประกอบของทรัพยากร 2) วิเคราะห์และทดลองวัสดุ 3) สังเคราะห์แนวทางและพัฒนาแนวคิด 4) สร้างต้นแบบและทดลองการใช้งาน โดยมีผลลัพธ์จากการศึกษาวัสดุเหลือจากภาคอุตสาหกรรมแพ้นั้น ซึ่งผ่านกระบวนการแปลงสภาพของวัสดุ “Upcycle” เป็นการบูรณาการของกรรมวิธีทางเทคนิคและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อก่อเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิมและยังเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น ตลอดจนการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : เศรษฐกิจหมุนเวียน วงจรชีวิต ทรัพยากร อัพไซเคิล กระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรนวัตกรรมกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงบูรณาการ ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* Corresponding author E-mail: kamphon.s@ku.th Tel. 09 9194 5935

Abstract

Circular economy is a concept of integrating ecological and economical aspects for extending life cycle of resources and circulating them in a system for a longer period. This includes circulating waste materials from industrial manufacturing processes to extend the life cycle of resources by reusing them for maximum efficiency. The objective of this article is to present the process of sustainable product design and development, with respect to the circular economy for extending the life cycle of waste materials from industrial sector. The process is divided into 4 steps, 1) Studying of the resource elements and properties 2) Material analysis and experimentation 3) Synthesizing and concept development 4) Prototyping and testing. The study results in transformation of waste materials from the fashion industry through the process of “Upcycle” - the integration of technical and creative processes to create new products with better quality and increased value, as well as raising awareness of sustainable environmental conservation.

Keywords : Circular Economy, Life Cycle, Resource, Upcycle, Sustainable Product Design Process

วัฒนธรรมที่หมุนเวียน กรณีศึกษาวัฏจักรของพวงมาลัยดอกไม้แห่งศรัทธา

เพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงศาสนา

Circular Culture, A Case Study from the Cycle of Spiritual Floral Garlands for Religious Product Design

ธันตตา ศรีนวลจันทร์², นภาพดี โรจนธรรม², กัมพล แสงเอี่ยม^{3*}

Tanatta Seenualjan¹, Napawadee Rodjanathum², Kamphon Saeng-iam^{2*}

บทคัดย่อ

วิถีทางศาสนาของวัฒนธรรมไทย ถือเป็นเสน่ห์อันทรงคุณค่าและควรค่าแห่งการสืบสานให้คงอยู่สืบไป แต่ด้วยสภาวะการณ์ของโลกในยุคปัจจุบันที่ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเข้ามามีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงอยู่ของสังคมมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไป เศรษฐกิจหมุนเวียนจึงเป็นแนวคิดหนึ่งที่สามารถพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนในวิถีแห่งชีวิตของมนุษย์ หลักการดังกล่าวสามารถบูรณาการสู่กระบวนการออกแบบจากเศษวัสดุ ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้ทรัพยากรในลักษณะของการหมุนเวียนให้อยู่ในระบบได้ยาวนานยิ่งขึ้น บทความประสงค้นำเสนอกรณีศึกษาพวงมาลัยดอกไม้ของวัฒนธรรมการกราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปรากฏในประเทศไทย โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประกอบความเชื่อและแสดงถึงศรัทธานั้นมีวัฏจักรของการใช้งานที่สั้นมากตลอดจนมีการใช้วัสดุประเภทพลาสติกในการผลิตชิ้นส่วนของริบบิ้นพวงมาลัยดอกไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่ยากต่อการย่อยสลายเองไปตามธรรมชาติและไม่สามารถนำกลับเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิลได้ การศึกษาในครั้งนี้ใช้แนวคิดการออกแบบจากเศษวัสดุซึ่งเป็นกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ทำความเข้าใจองค์ประกอบและทดลองคุณสมบัติของวัสดุเพื่อการใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พบว่าเศษริบบิ้นพลาสติกจากพวงมาลัยดอกไม้ยังมีคุณสมบัติที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นวัสดุหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเบาะรองนั่งสำหรับใช้งานในพิธีกรรมทางศาสนา ที่สามารถสร้างอัตลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม โดยการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความสอดคล้องกับบริบทของกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งขณะเดียวกันก็สามารถส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนในมิติทางสิ่งแวดล้อม มิติทางสังคม และมิติทางเศรษฐกิจชุมชนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ : เศรษฐกิจหมุนเวียน วัฒนธรรมที่หมุนเวียน การออกแบบจากเศษวัสดุ การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงศาสนา

² นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรวิชาวัฒนธรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงบูรณาการ ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* Corresponding author E-mail: kamphon.s@ku.th Tel. 09 9194 5935

Abstract

Thai religious and cultural way of life is a valuable charm that should be carried on. But with today's world situation in which environmental issues become crucial and have resulted in changes to the way of living in human society, the circular economy is therefore one of the concepts for sustainable development of human's way of life. The principle could be integrated and led to upcycling design process which makes resources circulate in the system for a longer period. This article aims to present a case study of floral garlands from Thai culture of religious worshipping. It reveals that the product used for expressing faith and belief has a very short life cycle, and plastic material used for making parts in ribbons of floral garlands is difficult to degrade naturally and will not be recycled. This study uses the concept of upcycling, a product design process that requires understandings of material composition and properties through material experimentation for more efficient utilization. It was found that the material has suitable properties for the design of seat cushions for use in religious ceremonies. It highlights Thai identities and cultural values through the design that supports religious activities appropriately, and at the same time promotes sustainability to the aspects of the environment, the society, and the community's economy.

Keywords : Circular Economy, Circular Culture, Upcycling, Religious Product Design

การออกแบบถ้วยรางวัลวิทยานิพนธ์ยอดเยี่ยมแห่งปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง
และนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Designing of Best Thesis of The Year Trophy for Faculty of Architecture,
Urban Planning and Creative Arts Mahasarakham University

วิกรม วงษ์สุวรรณ⁴

Vikrom Vongsuwana¹

บทคัดย่อ

ตามคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้จัดกิจกรรม Thesis of The Year ซึ่งเป็นกิจกรรมที่คัดเลือกผลงานวิทยานิพนธ์และศิลปะนิพนธ์ที่ยอดเยี่ยมจากแต่ละหลักสูตร ทำการมอบรางวัลให้ เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติและสร้างแรงกระตุ้นให้นิสิตสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่น รวมทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตรุ่นน้องที่ยังศึกษาอยู่ จึงได้มีการออกแบบถ้วยรางวัลวิทยานิพนธ์ยอดเยี่ยมแห่งปี โดยสื่อสารผ่านแนวคิด เมล็ดพันธุ์สถาปัตย์ ที่สะท้อนปรัชญาของคณะในการบูรณาการองค์ความรู้จากท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีเข้าด้วยกันในการบ่มเพาะบัณฑิต ได้เป็นนักออกแบบรุ่นเยาว์ที่พร้อมจะออกไปเจริญอกงามสร้างสรรค์ผลงานออกแบบในที่ต่างๆ โดยที่มาของรูปทรงได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของ หน่อไม้ ซึ่งเป็นพืชที่อยู่ในวิถีชีวิตของคนอีสาน รูปทรงมีความมั่นคง ใช้เป็นสัญลักษณ์ของจุดเริ่มต้นการเจริญเติบโต โดยนำรูปทรงหน่อไม้มาผสมผสานกับรูปทรงทางสถาปัตยกรรมแทนค่าออกมาด้วยรูปทรงเรขาคณิตหลายเหลี่ยม ในด้านวัสดุที่ใช้ผลิต มีการใช้แผ่นทองแดงผิวมันวาว นำมาสลักร่องลึกเป็นชื่อรางวัลและสาขาวิชา โดยทองแดงแทนความหมายการก่อกำเนิดเทคโนโลยี เพราะเป็นโลหะชนิดแรกที่มนุษย์เริ่มใช้ ในด้านความมันวาวของผิวยังสร้างให้เกิดความสวยงามและการสะท้อนแสง โครงสร้างถ้วยรางวัลใช้การหล่อเรซินใสที่ขัดผิวมันวาวเป็นวัสดุหลัก ความใสคล้ายกับเพชรแทนความหมายเป็นตัวนิสิตที่ได้รับการเจียรนัย บ่มเพาะ จากทางคณะ เมื่อมีเทคโนโลยีเครื่องพิมพ์ 3 มิติ เข้ามาที่คณะ จึงได้มีการพัฒนาถ้วยรางวัลในส่วนโครงสร้างหลัก ใช้การขึ้นรูปด้วยโปรแกรม 3 มิติ และสร้างชิ้นงานจริงด้วยเครื่องพิมพ์ 3 มิติ มีลักษณะเป็นโครงสร้างเซลล์หน่อไม้ ที่เกาะเกี่ยวผสมผสานกัน โอบล้อมแกนเรซินที่ถูกกลทอนรูปทรงเข้าไปด้านใน ถ้วยรางวัล ใช้สีแดงเป็นสีหลักของถ้วยรางวัลที่สื่อถึงพลังของการสร้างสรรค์ ยังมีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เป็นกล่องกระดาษมีรูปทรงเรขาคณิตที่สะท้อนความเป็นสถาปัตยกรรม และลวดลายกราฟิกที่สื่อถึงชื่อรางวัล และแนวคิดในการจัดงานแต่ละครั้ง

คำสำคัญ: สถาปัตยกรรม, การออกแบบ, ถ้วยรางวัล, การพิมพ์ 3 มิติ, เรซิน

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชานฤมิตศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Email address: vikrom.v@msu.ac.th โทรศัพท์: 0812785165

¹ Lecturer of the Department of Creative Arts Faculty of Architecture, Urban Planning and Creative Arts Mahasarakham University

Abstract

According to the faculties of architecture, urban planning and creative arts Mahasarakham University Thesis of The Year is organized, an activity that selects excellent thesis and thesis art from each course. Awarding In order to honor and motivate students to create outstanding works. It is also a good role model for younger students who are still studying. Therefore has designed the best thesis trophy of the year by communicating through the concept Architecture Seed that reflects the philosophy of the Faculty in integrating local knowledge creative and technology together to incubate graduates become a young designer who is ready to thrive and create designs in various places. The origin of the shape was inspired by the shape of the bamboo shoots, which is a plant in the way of life of the Isan people. The shape is stable. It is used as a symbol of the beginning of growth. By combining bamboo shoot-shape with architectural form, representing it with polygonal geometry. In the field of materials used for production a shiny copper plate is used. To be engraved in a trench name, award and subject where copper represents the origins of technology because it is the first metal that humans have started to use as for the luster of the skin, it also creates beauty and reflection of light. The trophy structure uses a clear resin casting with a polished surface as the main material. The clarity is similar to a diamond, meaning it is a student that has been cultivated by the faculty. When new technology is introduced to the faculty ,that is a 3D printer has been developed for the trophy by the main structure using 3D programming technology and transcribing it as a real piece with a 3D printer, which looks like a bamboo shoot cell structure. Coherent Surround the deformed resin core inside the trophy, representing the cut core. Use red as the main color for the trophies. It represents the power of creation. The paper box

การสร้างสรรค์ลวดลายผ้าพิมพ์ กรณีศึกษาลวดลายประดับเสา

ศาลาการเปรียญ วัดใหญ่สุวรรณาราม

Creation of Printed Fabric Patterns: Case Study of Decorative Patterns of Columns and Sermon Hall of Wat Yai Suwannaram

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิธ สาดสังข์

เดือนตา พรหมมุตตาวรงค์

สุภาวดี จุ้ยสุขะ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาลวดลายประดับเสา ศาลาการเปรียญ วัดใหญ่สุวรรณาราม 2) เพื่อสร้างสรรค์ลวดลายผ้าพิมพ์จากลวดลายประดับเสา ศาลาการเปรียญ วัดใหญ่สุวรรณาราม จากแผนงาน “การเพิ่มมูลค่าภูมิปัญญาสร้างสรรค์ “สกุลช่างเพชรบุรี” ด้วยแนวคิดไทยนวัตศิลป์ เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้” ซึ่งเป็นแผนงานที่พัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรม ให้มีความทันสมัยและเป็นระบบ โดยได้มีการศึกษาข้อมูลทั้งจากภาคเอกสารและการลงพื้นที่ภาคสนาม ณ วัดใหญ่สุวรรณาราม จังหวัดเพชรบุรี ในการศึกษาผลงานการเขียนลวดลายไทยประดับเสา ตามแบบอย่างสกุลช่างเพชรบุรี ที่สืบทอดกันมาแต่ครั้งสมัยอยุธยา โดยศึกษารูปแบบ ลวดลาย ในลักษณะต่าง ๆ ของการเขียนลวดลายประดับเสา เพื่อหาแนวทางสร้างสรรค์โดยใช้หลักองค์ประกอบศิลป์ทางการออกแบบลวดลาย และการประยุกต์การใช้สี จากเทรนด์แนวโน้มแฟชั่น มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบลวดลายผ้าพิมพ์และเป็นแนวทางในการสร้างองค์ความรู้ทางการพัฒนางานออกแบบลวดลายผ้าพิมพ์ ที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นสินค้าเชิงพาณิชย์และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีได้อย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : ลวดลายผ้าพิมพ์, ลวดลายประดับเสา, วัดใหญ่สุวรรณาราม, สกุลช่างเพชรบุรี

ABSTRACT

The objectives of this research are as follows: 1) to study on decorative patterns of columns and sermon hall of Wat Yai Suwannaram; 2) to create printed fabric patterns from decorative patterns of columns and sermon hall of Wat Yai Suwannaram based on the action plan, “Value Adding to Creative Local Wisdom of “The Art of Phetchburi School” with the Concept of Thai Innovative Crafts for Reinforcing Local Economy to gain Competitiveness and Self-Reliance” that would be applied to develop cultural products to be modern and systematic. Data were studied from documents and a field study conducted at Wat Yai Suwannaram, Phetchburi Province in order to study on Thai decorative patterns of columns based on the model of The Art of Phetchburi School that has been inherited from Ayutthaya period. Patterns and styles in various manners of decorative patterns of columns were studied in order to find guidelines of creation based on composition of pattern design and application of colors from fashion trend in order to create printed fabric patterns and be used as the guidelines for building knowledge on development of printed fabric pattern design that could be developed as commercial products and sustainable promotion of cultural tourism of communities in Phetchburi Province.

Keywords : Printed Fabric Patterns, Decorative patterns of columns, Wat Yai Suwannaram, The Art of Phetchaburi School

การแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาดเพื่อใช้ในการออกแบบ

ผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม

The Conversion of Floral Waste from the Flower Market,

Pak Khlong Talat to perfume diffusers

อริษรา บุตรโคตร

สุนิสา น้ำดอกไม้

ผศ.นภดล สัจจาลเพ็ชร

บทคัดย่อ

โครงการ “ แปรรูปวัสดุเหลือใช้จากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาดเพื่อใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม ” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1.) เพื่อศึกษาคุณสมบัติ คุณลักษณะของวัสดุเหลือใช้ในตลาดดอกไม้ปากคลองตลาด 2.) เพื่อทดลองการแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาด 3.) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอมภายในบ้านจากวัสดุเหลือใช้ในตลาดดอกไม้ปากคลองตลาด

วิธีดำเนินการวิจัย ได้สำรวจข้อมูลจากการวิเคราะห์พื้นที่บริเวณปากคลองตลาด โดยแยกบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ได้แก่ บริเวณพื้นที่ดอกไม้ต่างประเทศ บริเวณพื้นที่ดอกไม้ไทย บริเวณพื้นที่เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา และเทคนิคการแปรรูปของวัสดุ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ วารสาร สื่อออนไลน์ รวมถึงการลงพื้นที่เพื่อการศึกษา

ผลของการแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาดเพื่อใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอมจากดอกดาวเรือง เป็นการนำดอกดาวเรืองเหลือทิ้ง มาทดลองแปรรูป พบว่าดอกดาวเรืองมีเส้นใยที่สามารถยึดเกาะกันได้ดี สามารถทำเป็นกระดาษได้โดยไม่ต้องใช้ตัวประสาน เมื่อแปรรูปเป็นกระดาษแล้วจะมีคุณสมบัติการดูดซึมน้ำ และหากมีการนำปอสามาเป็นวัสดุผสมจะทำให้ได้กระดาษที่สามารถม้วน พับ งอ และตัดได้ จากคุณสมบัติดังกล่าวจึงนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม โดยนำกระดาษที่ได้มาพับขึ้นรูปเป็นดอกดาวเรืองในลักษณะดอกตูม เมื่อนำมาใช้งานโดยการจุ่มลงในน้ำหอม ความชื้นที่ถูกดูดซึมขึ้นไปจะทำให้ดอกไม้บานออกพร้อมกับกระจายกลิ่นของน้ำหอม เพื่อช่วยลดกลิ่นอับ สร้างบรรยากาศให้กับที่พักอาศัย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้นอกจากจะช่วยลดปริมาณขยะจากดอกไม้แล้ว ยังเป็นวัสดุที่สามารถใช้ทดแทน กระดาษและลดการใช้ทรัพยากร ทางธรรมชาติได้อีกด้วย ผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอมจากดอกดาวเรือง ประกอบไปด้วยวัสดุประเภทกระดาษจากการแปรรูปเศษเหลือทิ้งจากตลาดดอกไม้ปากคลองตลาด และผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม 1 ชุด พร้อมบรรจุภัณฑ์ โดยผ่านกระบวนการและความคิดสร้างสรรค์เชิงวัสดุที่เหลือใช้ในชุมชนปากคลองตลาด นำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุให้มีความน่าสนใจ และนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมผสานกับองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ใช้กระบวนการออกแบบในการแก้ปัญหาด้านขยะและสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: การออกแบบ, ผลิตภัณฑ์กระจายน้ำหอม, ดอกดาวเรือง, วัสดุเหลือใช้

Abstract

The project “The Conversion of Floral Waste from the Flower Market, Pak Khlong Talat to perfume diffusers” aims to 1.) to study the properties of floral waste from the flower market, Pak Khlong Talat 2.) to process floral waste from the flower market, Pak Khlong Talat 3.) to design a home reed diffuser from floral waste from the flower market, Pak Khlong Talat.

The research methodology analyzed from the collected data from Pak Khlong Talat by separating to different areas including an international flowers area, a national flowers area, an area of religious rituals. The processing techniques are studied from various sources such as textbooks, research articles, theses, journals, online media, as well as field trips to study the floral waste process from the flower market, Pak Khlong Talat, for product design.

The Marigold fragrance diffuser (Re-Feel) is to process Marigold waste into this product. It was found that Marigold fibers can be well bound without using a binder, as well as water absorption property after being processed into a reed diffuser. The Marigold fragrance diffuser has been folded into a flower bud that can be applied by dipping into perfume. The absorbed moisture causes the flower bloom with fragrance diffusing. With these properties, the product helps reduce musty smell and create room atmosphere. In addition to reducing floral waste, the product is used as paper replacement and can reduce the use of natural resources.

The Marigold fragrance diffuser (Re-Feel) product consists of papers processed from floral waste from Pak Khlong Talat and a fragrance diffuser set with packaging. Through the procedure of knowledge and creativity, floral waste from Pak Khlong Talat is processed to add more value to the product and designed to solve environmental waste problems.

Keywords: *Design, Perfume Diffuser, Marigold, Waste Material*

แนวคิดไทยนวัตศิลป์สู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก “ศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี”

Phetchaburi Technician form Thai innovative Arts to Souvenirt Design

นวกรณ์ ศรีสรายุกุลวงศ์

ภาณุวัฒน์ กาทลิบ

สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวคิดไทยนวัตศิลป์สู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก “ศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี” ได้ทำการศึกษาถึง “ศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี” มีรูปแบบที่สืบทอดมาจากงานศิลปกรรมสมัยอยุธยาตอนปลาย งานศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี และได้ศึกษางานศิลปกรรมชิ้นสำคัญของจังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบของที่ระลึก ผ่านแนวคิด “นวัตศิลป์” อันจะทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ด้วยการผสมผสานนวัตกรรมทางศิลปะ และอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการเก็บข้อมูลด้านเอกสาร และภาคสนาม แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปหาแนวทางการออกแบบ ด้วยประเภทของสกุลช่างที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก คือ กลุ่มงานจิตรกรรม ลายรดน้ำ ที่สามารถเขียนลวดลายสำหรับนำไปใช้บนผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกได้ การเขียนลวดลายที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกนั้นมีแนวคิดเรื่อง “พฤษชาเพชรบุรี” คือ แม่ลายที่มาจากภูมิทัศน์ที่เห็นถึงต้นตาล อันเป็นต้นไม้ประจำจังหวัดเพชรบุรี ลวดลายพืชพรรณพฤษชา ดาวเพดาน จากวัดใหญ่สุวรรณาราม วัดเกาะแก้วสุทธาราม ตลอดจนรูปแบบงานศิลปกรรมต่างๆที่สามารถพบเห็นได้ในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อสร้างต้นแบบของออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากศิลปะสกุลช่างเพชรบุรีจำนวน 5 ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ได้เลือกเป็นต้นแบบ ประกอบไปด้วย ร่มที่ระลึก จำนวน 1 แบบ 2. พัด จำนวน 1 แบบ 3. ผ้าคลุมไหล่ จำนวน 1 แบบ 4. กระเป๋าผ้า จำนวน 1 แบบ 5. เสื้อ จำนวน 1 แบบ

คำสำคัญ : ออกแบบ, ออกแบบของที่ระลึก, ศิลปะสกุลช่างเพชรบุรี , จังหวัดเพชรบุรี, ไทยนวัตศิลป์

Abstract

The Art of Phetchaburi School: from Conceptualizing to Designing Innovative Souvenir was a practice-led research centralized in designing souvenir to promote Phetchaburi province. The project studied “The Art of Phetchaburi School”, which is a traditional Thai Art that has passed down from the late Aytthaya era. The research methods started with gathering information from literature reviews and field studies. The next step was to analyze the data as a design guideline. From the study, it is found that the categories of Phetchaburi’s Art that were suitable to adapt into souvenirs were painting and Thai lacquer works. The reason was the patterns of these type of arts can decorate on the surface of souvenirs. The concept used on the work was called “Pruasa Phetchaburi” or Phetchaburi plants. The inspiration came from palm tree, which is the provincial plants of Phetchaburi. Moreover, star patterns on the ceiling of Wat Yai Suwannaram Koh Kaew Suttharam Temple and typical arts that can be seen in the province also used as references for designing souvenirs. After finding the design guideline, the drafts of 10 souvenirs were developed by apply local knowledge from The Art of Phetchaburi School. Next the prototypes were assessed by using questionnaires to evaluate the satisfaction rate of the five products consisting of 1) umbrella 2) folding fan 3) Shawl 4) cloth bag 5) T-shirt.

Keywords : Design, Souvenir, Art of Phetchaburi school , Phetchaburi, Thai Nawa Art

การแสดงสดริ่มมิ่ง บทเพลง “อะ คริสต์มาส แจ๊ส เมดเลย์” โดยวงซูปเปอร์บราสอองซอมเบลอ
A Streaming Performance “A Christmas Jazz Medley” by Super Brass Ensemble

นรเศรษฐ์ อุดาการ^{*1}
Norrasate Udakarn^{*1}

บทคัดย่อ

ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงสดริ่มมิ่งบทเพลง เพื่อนำไปปรับใช้ในการแสดงได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสำหรับแสดงสดริ่มมิ่งบทเพลง “อะ คริสต์มาส แจ๊ส เมดเลย์” (A Christmas Jazz Medley) โดยวงซูปเปอร์บราสอองซอมเบลอ ในการแสดงคริสต์มาสคอนเสิร์ต 2020 ที่จัดขึ้นในวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ.2563 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงสดริ่มมิ่งบทเพลง และพัฒนาแนวทางการเตรียมตัวก่อนการแสดงบทเพลง และการบันทึกเสียงและภาพการบรรเลงบทเพลง เพื่อดำเนินการแสดงสดริ่มมิ่ง บทเพลง “อะ คริสต์มาส แจ๊ส เมดเลย์” (A Christmas Jazz Medley) โดยการแสดงบทเพลงนี้ใช้เวลาในการแสดงทั้งหมดประมาณ 5 นาที

คำสำคัญ: การแสดงสดริ่มมิ่ง / คริสต์มาส / วงซูปเปอร์บราสอองซอมเบลอ

Abstract

This creative work aims to study the ideas and process of streaming performance to develop and create the preparations and make recordings of the streaming performance for “A Christmas Jazz Medley” by Super Brass Ensemble in A Christmas Concert 2020. The performance streamed on December 24th, 2020 on Facebook Live and Youtube Channel. The researcher had studied all the musical element and streaming’s process for the piece that build up the performance practices and the recording session which divided into 2 parts: the ensemble’s preparations and recording session. The duration of the streaming performance was around 5 minutes.

Keywords: Streaming Performance / Christmas / Super Brass Ensemble

* Corresponding author, email: pop.popiko@gmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

¹ Assistant Professor, College of Music, Payap University

Beat of Percussion

มงคล อิมโอชา

Mongkol Im-ocha

อาจารย์อัสตาดากานต์ ภูมิ

สาขาวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ผลงานสร้างสรรค์เรื่อง "Beat of Percussion" ผู้สร้างสรรค์ได้ตระหนักความสำคัญของเครื่องดนตรีประเภทเพอร์คัชชัน (Percussion) จึงทำให้เป็นแรงบันดาลใจและเป็นแรงขับเคลื่อน ในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีที่แสดงถึงจังหวะของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องกระทบ เป็นการบรรเลงในรูปแบบทีม กำหนดความยาวเพลงอยู่ที่ 4.20 นาที บรรเลงอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 ความเร็ว 145 BPM บรรเลงในแนวเพลงลาตินเป็นจังหวะหลัก และผสมผสานสัดส่วนของแต่ละเครื่องดนตรีขึ้นมาใหม่ ทำให้ผลงานสร้างสรรค์นี้มีความน่าสนใจมากขึ้น

Abstract

Creative work "Beat of Percussion" The creator realized the importance of percussion instruments, therefore inspires and motivates the creation of musical works that represent the rhythm of percussion instruments played as a team. The length of the song is set at 4:20 minutes, played in time signature 4/4 at 145 Bpm, played with Latin music as the main rhythm and a new mix of the proportions of each instrument makes this creation more interesting.

การประพันธ์เพลงระบำศรีฟโล

A Traditional Music Composition *Pleng Rabam Sri Pha Lo*

กิตติภรณ์ ชิตเทพ²

Kittipan Chittep

บทคัดย่อ

บทความเรื่องการประพันธ์เพลงระบำศรีฟโลเป็นการนำเสนอแนวคิดและผลงานการประพันธ์เพลงระบำใหม่ตามหลักดุริยางคศิลป์ไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ระบำศรีฟโลเป็นการแสดงนาฏศิลป์ในรูปแบบระบำที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยอาศัยข้อมูลประวัติศาสตร์จากการศึกษาแหล่งโบราณคดีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมืองศรีฟโลเป็นเมืองท่าชายฝั่งสำคัญในอดีตที่ปรากฏร่องรอยของโบราณวัตถุที่ได้รับอิทธิพลจากยุคสมัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่มาของการออกแบบท่ารำและการประพันธ์ดนตรีประกอบระบำ

เพลงระบำศรีฟโล เป็นทำนองเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ โดยอาศัยแนวคิดในการประพันธ์เพลงชุดระบำโบราณคดีของกรมศิลปากร ที่สร้างความน่าสนใจให้กับศิลป์โบราณวัตถุและโบราณสถานโดยการสร้างระบำในแต่ละสมัยให้รวมอยู่ในชุดเดียวกัน รูปแบบของทำนองเพลงสอดคล้องกับท่ารำโดยใช้แนวคิดการแบ่งยุคสมัยของเมืองศรีฟโลออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ ช่วงก่อสร้างเมือง ช่วงการเผยแพร่พระพุทธศาสนา การเข้ามาของอิทธิพลอารยธรรมทวารวดี ช่วงความเชื่อในเทพเจ้า และช่วงรุ่งเรืองการค้าขาย แนวคิดในการประพันธ์เพลงถอดโครงสร้างของบทเพลงระบำโดยสามารถจำแนกออกเป็น ทำนองรัวขึ้นต้นเพลง เพลงทำนองสองชั้น ทำนองเพลงเร็ว และทำนองรัวท้ายเพลงลงจบ ลักษณะของทำนองและจังหวะหน้าทับกำหนดใช้สำเนียงและลีลาแตกต่างกันออกไปในแต่ละท่อน ได้แก่ สำเนียงมอญ สำเนียงเขมรเป็นหลัก ทำนองเพลงตั้งต้นใช้ทางเสียงเพียงออบนสลักกับทางเสียงเพียงออล่างและวนจบด้วยทางเพียงออบน ลักษณะที่โดดเด่นของทำนองเพลงเป็นการดำเนินทำนองที่ใช้กระสวนทำนองแบบขึ้นลงมากที่สุด สอดคล้องกับท่ารำและการตีความถึงลักษณะของคลื่นทะเลตาม จินตภาพของผู้สร้างสรรค์ผลงาน

คำสำคัญ: ระบำศรีฟโล, การประพันธ์ดนตรีไทย, เพลงระบำ

Abstract

This article entitled “A Traditional Music Composition *Pleng Rabam Sri Pha Lo*” aimed to present the idea and the new traditional music composition by using qualitative research methods.

Rabam Sri Pha Lo was a new creation of Thai traditional dance in a form of *Rabam* by the information of the archaeological site of the east of Thailand. *Sri Pha Lo* was an ancient port city located by the sea which the historical pieces of evidence from each period remained and became an inspiration for dance and music creation.

Pleng Rabam Sri Pha Lo was a new musical composition based on the original idea of *Rabam Borankadee* (The series of archaeological dance) of the Department of Fine Arts, Ministry of Culture who made the antiques and archaeological site interested by created the series of performances. The music was decided harmoniously to the dance gestures which inspired from the different periods of *Sri Pha Lo* consists of 1) shaping the city 2) Buddhism propagation, the entrance of Dvaravati culture 3) belief of Hindu gods, and 4) the rise of commerce. The musical structure uses the form of *Rabam* traditional dance consists of 1) introduction 2) the second variation movement melodies 3) the first variation movement melodies and 4) the ending. The melodies and rhythmic patterns were composed in different musical accents and styles, the Mon and Khmer accent was used as the main feature. For the musical analysis, the melodies use the scale *Piang-or bon* and *Piang-or lang*, and the prominent characteristic was using the rhythm or *Krasuan Tamnong* up and down to represent the feature of the ocean waves according to the imagination of the composer.

Keywords: Rabam Sri Pha Lo, Thai Traditional Music Composition, Pleng Rabam

การสร้างสรรคผลงานทางดุริยางคศิลป์ชุดดนตรีประสานสัมพันธ์ความรักชาติ

Music Creation of Musical Harmonization for Patriotism

ธีรเดช แพร์คุณธรรม³

Thiradet Phraekunnatham

บทคัดย่อ

การประพันธ์บทเพลงชุดดนตรีประสานสัมพันธ์ความรักชาติ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทางดุริยางคศิลป์ เป็นชุดการประพันธ์บทเพลง มีวัตถุประสงค์หลัก ในการประพันธ์เพื่อสร้างบทเพลงใหม่สำหรับดนตรีร่วมสมัย ในรูปแบบดนตรีเพื่อประสานสัมพันธ์ให้คนไทยตระหนักถึงความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ “ชุดดนตรีประสานสัมพันธ์ความรักชาติ” โดยการรวบรวมข้อมูลจากความประทับใจและแรงบันดาลใจ จากสื่อทางสังคมในอดีตและปัจจุบัน การสัมภาษณ์บุคคลในกลุ่มปัญหาโดยตรง การตีความจากบทวรรณกรรมทางภาษา ในบทเพลงปลุกใจ บทเพลงรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ บทเพลงพระราชนิพนธ์ การชมภาพยนตร์รณรงค์รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ การระลึกถึงทำนองเพลงจากประเพณี การได้ยินเสียงเอื้อนทำนองไทยเดิม การอ่านทำนองเสนาะ วิธีการร้องแบบอุปรากร การได้กลิ่นน้ำอบไทยกลิ่นวันรูปเทียน เสียงในบรรยากาศของสิ่งแวดล้อม ภาพนิ่งของบุคคล พิธีกรรมความเชื่อ ภาพเคลื่อนไหวกิจกรรมนักพัฒนาชาติ การโบกสะบัดธงชาติไทย สิ่งทั้งหมดเหล่านี้นำมาผสมผสานเป็นสัจวิทยาและตีความกับปฏิสัมพันธ์ที่มีต่ออารมณ์ความรู้สึกในจิตใจ ผู้วิจัยได้คัดสรรสิ่งต่างๆและนำมาประยุกต์กับองค์ประกอบดนตรีหลักที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะตัว ด้วยเป็นการนำเสนอรูปแบบการประพันธ์ดนตรีพรรณนาผสมผสานกับวัตถุประสงค์เสียงด้านอื่นๆและเทคนิคการประพันธ์ดนตรีร่วมสมัย

การสร้างสรรคผลงานทางดุริยางคศิลป์ชุด “ดนตรีประสานสัมพันธ์ความรักชาติ” ผู้วิจัยได้ประพันธ์บทเพลงใหม่ 1 ชุดบทเพลงประกอบด้วย 3 ท่อน โดยมีวิธีประพันธ์จากวรรณกรรมของ “โคลงสยามานุสสติ” “บทเพลงพระราชนิพนธ์ สายฝน” และประวัติที่มาของบทเพลง“บุหลันลอยเลื่อน” ซึ่งการนำเสนอบริบทของการประพันธ์เป็นรูปแบบเฉพาะของผู้ประพันธ์ ได้ประดับเรียงร้อยกับทฤษฎีทางสัญวิทยา วิทยา เชื่อมโยงเป็นท่อนที่ 1 มีชื่อว่า “ปจฺฉา” ท่อนที่ 2 มีชื่อว่า “เปรมปรีดา” และท่อนที่ 3 มีชื่อว่า

“ปราชญ์ เปรีอง ปรีชา” ซึ่งการเชื่อมโยงความนัยแฝงของแต่ละท่อนเพลงเป็นการเติมทางสุนทรียะ ให้รู้ตระหนักรักสามัคคี มีความสุขที่เกิดเป็นคนไทย และมีความภาคภูมิใจในประเทศชาติ ตามลำดับ

คำสำคัญ การประพันธ์เพลง, การปลุกจิตสำนึกเรื่องความรักชาติ ศาสน์กษัตริย์, ดนตรีพรรณนา

³ อาจารย์ประจำสาขาดุริยางคศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Abstract

The composition “Musical Harmonization for Patriotism” is music composition in series and a creation of musical works. This composition has the main objective to create new verses for contemporary music. The composition is in the form of music to harmonize Thai people to realize patriotism, the king – “Musical Harmonization for Patriotism” This musical work is created by collecting information from various sources; impressions and inspirations, social media both in the past and at the present, direct interviews with people in the problem group, literary interpretation of the language in the provocative song, songs of the Patriotic King, the Patriotic King movie watching campaign, recalling the melody from the tradition, hearing the sound of the original Thai melody, melody reading, singing in an opera, smelling Thai water, smoke of incense and candles, environmental ambient noise, a slide of a person, rituals, images of activities organized by national developers, and Thai flag fluttering. All of these things were merged into semiology and interpreted with the interaction of emotions in the mind. The composer has carefully selected things and applied them to the main, newly composed musical compositions that are unique. The composer used methods of presenting styles of musical composition, in combination with other sounds and contemporary compositions.

The creation of a set of musical works "Musical Harmonization for Patriotism" was composed a new song, comprising 3 movements by the method of writing from the literature of "Khon Samanussati", Royal theme song - "Song of the Rain," and the history of the song "Buan Loylai", which present the context of the writing in a particular style of the author. The author has embellished with the theory of semiology. The first part is called "Pucha", the second part is called Prem Preeda, and the third part is called "Prasat Praeng pricha", which connects the subtleties of each part of the song as an aesthetic enhancement. This composition is made to realize love and happiness of being Thai and being proud of Thai nationalities respectively.

Keywords: songwriting, raising awareness about patriotism and King, descriptive music

การสร้างสรรค์ผลงานจากวิถีชุมชนผ่านเทคโนโลยีด้านดนตรี

นายธนระวี อนุกุล

คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานจากวิถีชุมชนสร้างสรรค์ผ่านเทคโนโลยีด้านดนตรี คือ การใช้เทคโนโลยีด้านดนตรีเพื่อสื่อวิถีของชุมชน และนำเสนอในรูปแบบดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic music) การนำเสนอผลงานโดยผ่านระบบเสียงที่เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจ องค์ประกอบ (Element) ที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ ทุกๆ อย่างล้วนนำมาจากสิ่งของบางสิ่ง เสียงที่เกิดจากกิจกรรมในชีวิตประจำวัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ว่าจะถูกสร้างจากเสียงของวัสดุ เสียงจากธรรมชาติ เสียงจากกิจกรรมของมนุษย์ล้วนมีเหตุผลและที่มา ผู้ที่สร้างสรรค์มีความสำคัญเพราะเป็นผู้กำหนดบันทึกเสียงขององค์ประกอบ ที่ได้จากทางตรงและทางอ้อมของสังคมและชุมชน ผู้สร้างสรรค์ต้องมีพื้นฐานในการเลือกเสียงวัตถุดิบ (Object) มีจินตนาการต่อเสียงที่ต้องการที่นำมาบันทึก ทั้งจากวัสดุที่มาจากธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น สามารถพิจารณาถึงคุณสมบัติ คุณค่าและความหมายของเสียงต่าง ๆ เรียนรู้โดยนำแนวคิดของการจัดวางใหม่ (Arrangement) การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของเสียง (Audio processed) มาเป็นกระบวนการที่สร้างให้เกิดจุดเริ่มในการสร้างสรรค์จนถึงผลลัพธ์ของผลงาน

คำสำคัญ : เทคโนโลยีด้านดนตรี ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ วิถีชุมชน

Abstract

Creative works from the community way creativity through music technology. The produce contributions from the creative community through music technology presented in electronic music and present by sound system suitable for the exciting environment. Every element that can be used to create something be derived from particular objects, the sound generated by human activities is created from the sound of materials. Nature sounds The voices from human activities have a reason and origin. The producer is essential because it determines the sound recording of the composition. They are obtained from direct and indirect ways of society and communities. The composer must have a basis in selecting the suitable material (Object) that has imagined the sound needed to be recorded. Natural materials And human-made Can consider the value and meaning of the qualifications of the sounds Learn by implementing the concept of a new layout (Arrangement). The characteristics transformation of sound (audio processed) is a process that creates the origin of the creation until the result of the work.

Keywords : Music technology, Electronic music, Community

แนวทางพัฒนานักศึกษาศาखाวิชาดนตรีเพื่อการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21
(Guidelines for the Development Students in Department of Music for Operation
in the 21 st century)

อวัสตากานต์ ภูมิ
(Awasdakan Poomee)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนานักศึกษาศาखाวิชาดนตรีเพื่อการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 นั้นมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ ความสามารถที่สำคัญของ นักศึกษาศาखाวิชาดนตรี ในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อศึกษาความต้องการคุณสมบัติของบัณฑิตจากผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อนักศึกษาศาखाวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

งานวิจัยนี้มีวิธีการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต อีกทั้งการสังเกตการณ์ร่วม ขณะการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มีการดำเนินงานวิจัยระหว่าง 1 ตุลาคม 2562- 30 กันยายน 2563

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่สำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21 มี 6 ด้านดังนี้ 1) การปรับปรุงแบบวิธีการสอนแบบคิดวิเคราะห์ 2) ความซื่อสัตย์ อดทน ความรับผิดชอบ 3) ทักษะปฏิบัติทางดนตรี 4) การเรียนรู้สิ่งใหม่ ไหวพริบปฏิภาณ 5) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง 6) เทคโนโลยีการประยุกต์ใช้สื่อที่หลากหลายให้สอดคล้องเหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างศักยภาพทางด้านดนตรีให้แก่ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาทักษะปฏิบัติทางดนตรีต่อไป

คำสำคัญ พัฒนา นักศึกษาศาखाวิชาดนตรี การปฏิบัติงานในศตวรรษที่ 21

Abstract

Research on Student Development Approach to 21st Century music. The overall aim of this session is to provide opportunities to share and discuss evidence-based thinking on 21st Century music. 1) To develop the skills and competencies of the 21st Century Music Student 2) to study graduate qualification requirements from entrepreneurs or graduate users towards music students. Faculty of Fine and Applied Arts Suan Sunandha Rajabhat University This research has a qualitative research methodology. Examples of empirical studies that have used interviews or focus groups are also provided. Collecting information from entrepreneurs, graduates, as well as joint observations during teaching and learning management. The implementation of various activities. This project conducted research during 1 st October 2019 until September 2020

These findings suggest that there are six important ways to develop students' potential in line with 21st century performance: 1. Adjusting the teaching method, analytical thinking 2, honesty, patience, responsibility. 3. Musical practice skills 4. Learning new things Tact 5. Adaptation to the change down 6. Technology, the application of various media in accordance with the 21st century, all this creates the potential of music for the learners. To learn and develop musical skills

Keywords: Development Students in Department of Music Operation
in the 21 st century

กระบวนการฝึกซ้อมสำหรับการขับร้องประสานเสียงของ
คณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา

The Chorus Practicing Process of The Burapha University Chorus

ลดาวัลย์ อากาศสุวรรณ⁴

Ladawan Arkasuwan

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องกระบวนการฝึกซ้อมสำหรับการขับร้องประสานเสียงของคณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน กระบวนการฝึกซ้อม ปัญหาและการจัดการ รวมไปถึงปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของคณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นเครื่องมือในการรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

คณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา (BUU Chorus) ก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. 2556 พร้อมกับโครงการจัดตั้งคณะดนตรีและการแสดงมหาวิทยาลัยบูรพา ปัจจุบันมีนิสิตทั้งหมด 44 คน ซึ่งเป็นนิสิตเครื่องมือเอกขับร้องของคณะดนตรีและการแสดง ควบคุมโดยอาจารย์จำนวน 2 ท่าน มีกิจกรรมหลักคือแสดงดนตรีในงานพิธีการและการแสดงดนตรีทั่วไป ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ปัญหาสำคัญในการจัดการในทุก ๆ ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และการรับนิสิตใหม่ ทำให้ต้องฝึกซ้อมนิสิตใหม่ให้มีคุณภาพ กำหนดการจัดการระบบการฝึกซ้อมให้นิสิตชั้นปีที่ 3-4 เป็นผู้ช่วยดูแล ภายใต้การควบคุมของอาจารย์

กระบวนการฝึกซ้อมคณะขับร้องประสานเสียงมหาวิทยาลัยบูรพา ปรากฏเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแรก การฝึกซ้อมแบบทั่วไป คือกำหนดตารางการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 3 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 18.00-21.00 น. การวอร์มเสียง การฝึกหัดบทเพลง การตีความบทเพลง การปรับวง และการฝึกซ้อมกับนักเปียโน ลักษณะที่ 2 การฝึกซ้อมสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ได้แก่ การปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน การฝึกทักษะการอ่านโน้ต การฝึกวอร์มเสียง การฝึกขับร้องด้วยแบบฝึกหัด และการสร้างแรงจูงใจ นอกจากนี้ ยังมีการฝึกซ้อมกระบวนการทางศิลปะการแสดง ได้แก่ การใช้ท่าทาง การกำกับเชิงละคร ที่ช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์ของคณะขับร้องประสานเสียงให้เด่นชัดยิ่งขึ้น เป็นปัจจัยให้ คณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดในระดับชาติและรางวัลเหรียญทองจากระดับนานาชาติอีกด้วย

คำสำคัญ: กระบวนการฝึกซ้อม , การขับร้องประสานเสียง , คณะขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยบูรพา

⁴อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

This article entitled “The Chorus Practicing of the Burapha University Chorus” aimed to study the current situation, Practicing Process, problems and management, and the critical success factors by using qualitative research methods.

The Burapha University Chorus (BUU Chorus) was established in 2013 after the Faculty of Music and Performing Art, each year, 44 student members who major in singing from the Faculty of Music and Performing Arts conducted by 2 instructors, the group generally perform on occasions in and out of university. The major problem is the change of student members who graduated annually, it's necessary to recruit a new member from the first-year students. The change affects the quality of the group, the process of practicing required to maintain the quality assigned to the third-year and fourth-year students to run the practicing under the supervision of the instructors.

The practicing processes have shown in two features, the first one is a general practicing requires 4 hours a day per week for 18.00-21.00 hours. It is including warming up, song practicing, songs interpretation, performance arrangement technics, and practicing accompany by piano. The second one is practicing for first-year students, it is including the adjustment, sight-reading skill, warming up, exercise practicing, and creating motivation. Besides, The Burapha University Chorus integrates the practicing with the performing arts element such as the dance postures and the theatrical direction to create and promote important identities which made The Burapha University Chorus won the first prize in a national competition and the 5th runner-up from an International competition as well.

Keywords: Practicing Process, Chorus, The Burapha University Chorus

ผลงานสร้างสรรค์เพลงลาวแพน สองชั้น สำหรับขลุ่ยวง online

A Music Composition of Lao Pan Second

Version for Thai Flute Trio Performing Online

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ บ้านไกรทอง

วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทคัดย่อ

ผลงานสร้างสรรค์เพลงลาวแพน สองชั้น สำหรับขลุ่ยวง online เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นในช่วงวิกฤตการณ์ Covid – 19 มีจุดประสงค์คือ 1. สร้างสรรค์เพลงลาวแพน สองชั้น สำหรับขลุ่ยวง 2. เพื่อนำเสนอผลงานโดยใช้ระบบ online ผลงานสร้างสรรค์นี้ประกอบไปด้วย 3 ส่วนได้แก่ ส่วนต้น ส่วนเนื้อเพลงและส่วนท้ายเพลง ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 4.38 นาที

เพลงลาวแพน สองชั้น เป็นเพลงสำเนียงลาว ที่มีทำนองไพเราะ สนุกสนาน การสร้างสรรค์ครั้งนี้ได้รับแรงบันดาลใจ คำโคลงทำนองจากทางเดียวและกลวิธีพิเศษที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับการถ่ายทอดไว้ ได้แก่ เดี่ยวซอสามสาย ทางศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์ เดี่ยวระนาดเอกทางครูชั้น ดุริยประณีต และเดี่ยวระนาดทุ้ม ทางครูบุญส่ง กาทหลง ประกอบกับการใช้กลวิธีพิเศษที่ปรากฏในเดี่ยวปีโปของครูสุวิทย์ แก้วกระมล ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์และเดี่ยวขลุ่ยเพียงออของพระยาภูมิเสวิน (จิตร จิตตเสวี) องค์ความรู้ทั้งหมดถูกนำมาเรียบเรียง ตีความ ประยุกต์ใช้ เพิ่มเติมเมื่อดพรายในการสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับการบรรเลง “ขลุ่ยวง” online ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องดนตรี 3 ชนิดได้แก่ ขลุ่ยเพียงออ ขลุ่ยหลีบ และขลุ่ยอู้

จากการสร้างสรรค์ทำนอง ได้นำไปนำเสนอผลงานโดยใช้ระบบ online ทั้งกระบวนการ ผลงานชิ้นนี้มุ่งหมายให้เกิดสุนทรียภาพในเชิงเพริศ (sublime) และนำเสนอทางเลือกใหม่ในการเสพและสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีไทยในสถานะแห่งความพลิกผันในปัจจุบัน

คำสำคัญ : ดนตรีไทย, สร้างสรรค์, เพลงลาวแพน, ขลุ่ยวง, online

Abstract

A music composition of Lao Pan Second Version for Thai flute trio performing online was written during the pandemic of COVID-19 when Thai musicians were neither able to gather for rehearsal nor perform in public. The author aims to 1) compose Lao Pan Second Version for Thai flute trio, and 2) present the music on online platforms. The composition consists of 3 parts which are an introduction, lyrics, and a conclusion, and it is 4.38 minutes long.

Lao Pan Second Version is in the Lao scale which creates a beautiful and joyful tune. The composition was inspired by the melodic solo structures and special playing techniques passed on to the author. The melodic structures include the solos of saw sam sai (a three-stringed fiddle) arranged by Prof. Udom Arunrat, ranat ek (a Thai xylophone) by Mr. Chun Duriyapraneet, and ranat thum (a low-pitched xylophone) by Mr. Boonsong Kalong along with the special playing techniques found in the solos of pi nai (a Thai oboe) arranged by Mr. Suwit Kaewkamol and Mr. Chamnian Sithaiphon and of khloi phiang aw (a soprano Thai flute) by Phraya Phumeesawin (Jit Jittasevi). The body of knowledge was arranged, interpreted, applied, and added with artful techniques to create a piece of music that is suitable for Thai flute trio to perform online. The trio consists of 3 instruments: khloi phiang aw (a soprano Thai flute), khloi lib (a Thai flute), and khloi u (a bass Thai flute).

The composition has led to the process of passing on, conducting, and presenting the music on online platforms. The work aims to create the feeling of the sublime and offer another option to appreciate and create pieces of Thai music during a rapidly changing situation nowadays.

Keywords: Thai music, creation, Lao Pan, Thai flute trio, online

แนวโน้มละครเวทีไทยในช่วงเวลาแห่งความพลิกผัน

Thai Theatre Trends in the Age of Disruption

สุรศักดิ์ นามวัฒน์โสภณ
นักวิชาการอิสระ

Master of Fine Arts in Theatre Arts (Arts Administration), & Graduate Certificate in
Essentials of Business, Texas Tech University, United States

บทคัดย่อ

ละครเวทีในประเทศไทยกำลังเผชิญกับความพลิกผันอย่างรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงฉับพลันทางดิจิทัล (Digital Disruption) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) และปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้คณะละครต่างต้องปรับโครงสร้างองค์กรและแนวทางการนำเสนอให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่ งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งวิเคราะห์เหตุปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อวงการละครเวทีไทยโดยองค์รวมเพื่อคาดการณ์แนวโน้มและเสนอแนะแนวทางการจัดการละครเวทีไทยท่ามกลางวิกฤตและโอกาส ในการดำเนินการศึกษา ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานโดยการประมวลความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ทางสังคมที่สำคัญต่อวงการละครเวที และสังเคราะห์เป็นแนวโน้มและแนวทางการรับมือต่อความเปลี่ยนแปลง

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อวงการเปลี่ยนแปลงของละครเวทีไทยแบ่งเป็น 2 ระดับใหญ่ คือ ปัจจัยระดับโลกและระดับประเทศไทย กล่าวคือ ละครเวทีไทยไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับแนวโน้มการพลิกผันของโลกจากการถูกแทรกแซงโดยเทคโนโลยีและการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสเท่านั้น แต่ละครเวทีไทยยังมีแนวโน้มสวนกระแสโลกในด้านอายุเฉลี่ยผู้ชมด้วย ส่วนในระดับประเทศนั้น ละครเวทีได้รับผลกระทบจากการขาดเสถียรภาพทางการเมือง การถดถอยทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงวิถีทางสังคม ทำให้ละครเวทีขาดสมรรถนะในการแข่งขันกับกิจกรรมสันทนาการอื่น ภายใต้กรอบปัจจัยข้างต้นนำไปสู่แนวโน้มสำหรับละครเวทีไทย ดังนี้ การลดลงของพื้นที่และสถานที่การแสดง การเติบโตของกลุ่มผู้ชมรุ่นใหม่แบบกระจุกตัวในเมืองหลัก และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่ เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นักการละครควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลิตภาพและเพิ่มช่องทางการนำเสนอ จัดวางตำแหน่งทางการตลาดใหม่ให้สอดคล้องกับผู้ชมเป้าหมาย ร่วมมือกันเพื่อวางมาตรฐานวิชาชีพและสร้างพลังในการเข้าถึงแหล่งทุนและการต่อรอง ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการจัดการศิลปะเพื่อให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ

คำสำคัญ: ละครเวทีไทย แนวโน้มละครเวทีไทยการจัดการศิลปะ การเปลี่ยนแปลงฉับพลันทางดิจิทัล

Abstract

Theatre industry in Thailand is facing tremendous challenges from the Digital Disruption, Covid-19, and a series of socio-economic and political crises internally. Such a transition causes Thai theatre companies to restructure the organization and to adjust form and content to suit the new environment. The purpose of this research aimed to examine direct and indirect factors influencing the industry in order to forecast trends and solutions to the problem. The study used a mixed-method to analyze a relationship between social phenomenons affecting the industry.

The research suggested that the impact on the theatre industry in Thailand could be categorized into two major levels: international and domestic factors. Thai theatre not only changed correspondingly with the world trends in terms of the technology disruption and the spreading of the Covid-19, but also oppositely to that of the world in terms of the audience's average age. In addition, Thai theatre was affected by political instability, economic recession, and the change in social activities. Based on the aforementioned factors, Thai theatre has a high tendency of decreasing the number of places and spaces in Thai society, growing of the new generation of audience in the big cities, and changing content and form to fit the new situation. Practical applications mediating these issues include utilizing new technology to increase productivity, repositioning Thai perception about the theatre to fit the target audience, cooperating among companies, and developing arts administration programs in higher education to lead the changes.

Keywords: Thai Theatre, Thai Theatre Trends, Arts Administration, Digital Disruption

กระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุดระบำลีลาเทวฤทธิ์

The Costume Design Process for Rabam Leela Devarit Performance

มานิต เทพปฏิมาพร

Manit Theppatimaporn

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้เขียนขึ้นเพื่อรายงานผลการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบการแสดง ชุดระบำลีลาเทวฤทธิ์ และนำเสนอผลการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายประกอบการแสดง ชุดระบำลีลาเทวฤทธิ์ ซึ่งเป็นการแสดงนาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ จากแรงบันดาลใจเกี่ยวกับ ศิลปะขอมโบราณ โบราณสถานปราสาทเขาน้อยสีชมพู จังหวัดสระแก้ว โบราณวัตถุ อาทิ ทับหลังศิลปะแบบสมโบรีไพรกุก ประติมากรรมรูปบุคคลศิลปะแบบเกาะแกร์ และวัตถุหินทรายสลักรูปศิระษะบุคคลหน้าตรง สมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๕ ผู้เขียนได้ทำหน้าที่ออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยพัฒนาจากแนวคิดข้างต้นเพื่อให้สอดคล้องกับการแสดง

การออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบการแสดงชุดลีลาเทวฤทธิ์ คำนึงถึงลักษณะของระบำโบราณคดี ลักษณะของโบราณสถาน โบราณวัตถุ และยึดถือโครงสร้างท่ารำและหลักการเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้เขียนสร้างจินตภาพเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายโดยเชื่อมโยงกับลักษณะของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่ปรากฏในโบราณวัตถุ เช่นทับหลัง รูปปั้น เครื่องสำริด และเลือกลักษณะที่สำคัญมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายประกอบการแสดง

เครื่องแต่งกายแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่หนึ่ง พัสตราภรณ์ เป็นการออกแบบการนุ่งห่มจากโบราณวัตถุรูปปั้นบุคคลศิลปะแบบเกาะแกร์ มีลักษณะการนุ่งผ้าที่เป็นแบบเฉพาะสมัยเกาะแกร์ และส่วนที่สอง เครื่องศิราภรณ์ ออกแบบมาจากวัตถุหินทรายสลักรูปศิระษะบุคคล มีลักษณะสวมใส่กระบังหน้ามีมวยผมอยู่ด้านบน แต่ขาดความสมบูรณ์เกิดจากการชำรุดเสียหาย จึงได้เกิดการผสมผสานเครื่องศิราภรณ์จากทับหลังและโบราณวัตถุที่ค้นพบมาสร้างสรรค์ ให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะการแสดงสร้างสรรค์ ชุดลีลาเทวฤทธิ์ ปราสาทเขาน้อยสีชมพู

คำสำคัญ ออกแบบเครื่องแต่งกาย, ระบำลีลาเทวฤทธิ์, ปราสาทเขาน้อยสีชมพูนาฏศิลป์ไทย ,

Abstract

This article reported and presented the result of costume design for the performance of "Rabam Leela Devarit", which is a classical Thai creative dance inspired by the Khmer art; an archaeological site of in Sakaew Province, eastern Thailand, called Prasart Kaonoi Si Chomphoo; and other artifacts such as a Sombopireku artistic style lintel, a human sculpture of Koh Ker artistic style, and human- head like crafted objects dated between the 12th – 15th centuries B.E.. The author adopted the aforementioned idea for costume design.

The costume design for the performance was based on the main features of Rabam Boran Kadee, the archaeological site, as well as dancing structure and body movement. The author drew an imagination that linked to the costume and the accessories appeared in the sculptures, lintel, and bronze-made wears to select the main features for performance costume design.

The costume was divided into 2 parts: the garments, or pattraporn, and the regalia, or siraporn. Pattraporn was a costume folding design inspired by a human sculpture of Koh Ker artistic style which expressed the identity of Koh Ker period. Meanwhile, siraporn was design from an inspiration of the human head - like crafted objects that wore a damaged regalia over the forehead with a hair bun on top. The combination of those 2 parts of the costume design was consequently reproduced to create a uniqueness of the "Rabam Leela Devarit Prasart Kaonoi Si Chomphoo" performance

Keywords: (costume design), (Prasart Kaonoi Si Chomphoo), (Prasart Kaonoi Si Chomphoo),
(classical Thai dance)

การออกแบบการแต่งหน้าละครเวที เรื่องนัดมรณะ

ณัฐพงษ์ วิวัฒน์ และ สรร ถวัลย์วงศ์ศรี

Natthaphong Wiwat and Sun Tawalwongsri

สาขาวิชาศิลปะการละคร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุรนันทน์

Department of Theatre Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, SuanSunandhaRajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์กระบวนการออกแบบการแต่งหน้าละครเวที เรื่องนัดมรณะนี้ มีประเด็นสำคัญหลักคือการปรับโครงสร้างหน้าของนักแสดงชาวไทยสู่การรับบทบาทการแสดงเป็นตัวละครชาวตะวันตกหรือยุโรป ละครเวทีเรื่อง นัดมรณะ (Appointment with Death) เป็นบทละครที่นำมาดัดแปลงจากนวนิยายแนวอาชญากรรมต้นฉบับซึ่งประพันธ์โดยนักเขียนชาวอังกฤษ อกาธา คริสตี้ (Agatha Christie) ในปี ค.ศ. 1938 และดัดแปลงมาเป็นบทละครเวทีในปี ค.ศ. 1945 ดัดแปลงบทเป็นละครเวทีภาษาไทยยึดบทแปลเรื่องนัดมรณะของ กัณหา แก้วไทย และ สุวิทย์ ขาวปลอด งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการศึกษาการแต่งหน้าในโครงหน้าระหว่างชาวเอเชียและชาวตะวันตก รวมทั้งออกแบบโครงหน้านักแสดงเอเชียสู่บทบาทตัวละครเวทีตะวันตก ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง รูปแบบ สไตลวิถีการแต่งหน้ายุค 1940's การวิเคราะห์โครงหน้าของตัวละคร การออกแบบการแต่งหน้าไปจนถึงการทดลองฝึกปฏิบัติการในรูปแบบของละครเวที งานวิจัยครั้งนี้ได้พบลักษณะโครงหน้าที่หลากหลายรูปแบบซึ่งการแก้ไขในแต่ละใบหน้าได้ผลตอบรับอย่างดี การออกแบบแต่งหน้าในครั้งนี้สามารถสื่อสารและทำให้ผู้ชมละครเวทีเข้าใจในลักษณะตัวละครได้มากยิ่งขึ้น ผลจากการสร้างสรรค์และวิจัยด้านการแต่งหน้าเพื่อประกอบการแสดงละครเวทีจะสามารถพัฒนาและเป็นข้อมูลสำหรับสร้างฐานองค์ความรู้เรื่องการออกแบบเพื่อการแสดงได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: นัดมรณะ การออกแบบแต่งหน้า ละครเวที อกาธา คริสตี้

การศึกษาวิเคราะห์แนวทางการออกแบบฉากศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง
(การละคร) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่าง ปี พ.ศ. 2559-2564
An Analytical Study of Scenic Design for Degree Project (Theatre Arts)
Department, Faculty of Fine and Applied Art, Suan Sunandha Rajabhat
University, Between 2016 – 2021

ดร.ภัคพร พิมสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนศักดิ์ ผดุงเศรษฐกิจ

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทางการออกแบบฉากของศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง (การละคร) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระหว่าง ปี พ.ศ.2559-2564 จำนวนทั้งสิ้น 17 เรื่อง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ แนวคิดของผู้กำกับการแสดง และแนวคิดของผู้ออกแบบฉาก ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่ามีแนวทางการออกแบบ 3 รูปแบบ คือ 1.รูปแบบฉากแบบ เลือกเฉพาะส่วน (Selective Setting) 8 ผลงาน (คิดเป็น 47.05%) 2.รูปแบบฉากแบบสมจริง (Realistic Setting) 6 ผลงาน (คิดเป็น 35.29%) และ 3.รูปแบบฉากแบบไม่สมจริง (Non-Realistic Setting) 3 ผลงาน (คิดเป็น 17.64%) สิ่งที่มีผลต่อแนวทางการออกแบบฉากมี 3 ปัจจัย คือ ประเภทของการแสดง (Style) พื้นที่การแสดง (Space) แนวคิดของผู้กำกับการแสดง (Director's Concept) แนวคิดของนักออกแบบ (Design Concept) และงบประมาณในการจัดสร้าง (Budget) ดังนั้นในอนาคตทิศทางในการออกแบบฉากสำหรับศิลปนิพนธ์นั้น คาดการณ์ว่าจะถูกลดทอนลักษณะโครงสร้างลงเท่าที่จำเป็นต่อการแสดง เพื่อรองรับการผ่านสื่อในลักษณะวีดีโอ มากขึ้น อีกทั้งเพื่อให้ทันกับสถานการณ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้านธุรกิจบันเทิง ในลักษณะแพลตฟอร์มออนไลน์ และเพื่อให้นักศึกษาได้สามารถนำองค์ความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ ศิลปะการละคร, ศิลปนิพนธ์ และ การออกแบบฉาก

Abstract

This research is a survey research using descriptive data analysis. The objective is analytical study of scenic design for degree project (Theatre Arts) department, faculty of fine and applied art, Suan Sunandha Rajabhat University, between 2016 – 2021 total of 17 stories. Tools used in the research, including data collection from documents, Gathering data from the field, Including doing questionnaires and online interviews with the concept of the director (Director's Concept), the concept of the designers (Design Concept) The research process consisted of data gathering. The results of the research were as follows : the concept of scene design in 3 types : 1. Scene style select a specific section (Selective Setting) 8 works (representing 47.05%), 2. A realistic scene type (Realistic Setting) 6 works (representing 35.29%) and 3. The scene is unrealistic. (Non-Realistic Setting) 3 works (representing 17.64%) Factors affecting the approach in the scenic design for degree project (Theatre Arts) department are the type of performance (Style), the performance area (Space), and the budget for the creation (Budget).

From the results of the research the guidelines for scenic design for degree project (Theatre Arts) were found that scene style select a specific section (Selective Setting) that has the highest average result. Show that in the future, the direction in the scenic design for degree project (Theatre Arts), It is expected that the structure will be reduced. To remain as necessary for the performance. In addition, to keep up with the situation with the creative industry in the entertainment business nowadays, the performing types of theatre play it is expected that needs to be adjusted through the media in a manner more online platforms.

Keywords: Theatre Arts, Thesis and Scenic Design

บทความวิจัยเชิงสร้างสรรค์ การสร้างบทละครผู้สูงอายุ เรื่องเล่าของเรา¹

อ.ดร. กุสุมา เฟนสกี-สตาลิ่ง

Kusuma Venzky-Stalling

สาขาศิลปะการแสดง คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์การสร้างบทละคร คอน เรื่อง เรื่องของเรา มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กระบวนการทางการละครเพื่อเปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผ่านการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุและนักศึกษาที่เป็นวัยรุ่น เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ที่จะนำเอาศิลปะและความคิดสร้างสรรค์มาใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต กลุ่มประชากรสูงวัยที่กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศไทย ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการให้กระบวนการสร้างบทละครนี้ นำไปสู่การสร้างทัศนคติในเชิงบวกให้กับคนรุ่นใหม่ที่จะต้องเตรียมพร้อม เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมและผลกระทบจากการที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปีหน้า บทละคร คอน ที่มาจาก “เสียง” ของผู้สูงอายุจึงเป็นเสมือนกระจกสะท้อนความจริง (Truth) แห่งชีวิต ที่ถือเป็นหัวใจหลักของละคร คอน

กระบวนการดำเนินการวิจัยใช้การค้นคว้าทางเอกสาร ตำรา บทความที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดง การสร้างบทละคร คอน และความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ ทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุหลายๆท่าน บุคลากรที่ทำงานใกล้ชิดกับกลุ่มผู้สูงอายุ เจ้าหน้าที่องค์กร มูลนิธิ แพทย์ อาสาสมัครหมู่บ้าน และครอบครัวของผู้สูงอายุ และจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างบทละครคอนโดยเชิญชวนผู้สูงอายุที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเรื่องที่สะท้อนชีวิตและมุมมองของพวกเขา

ผลของงานวิจัยพบว่าผู้สูงวัยส่วนใหญ่ต้องการที่จะได้รับโอกาสและพื้นที่ที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และทักษะใหม่ๆกับคนรุ่นใหม่ ในขณะเดียวกันผู้สูงวัยรู้สึกว่าคุณค่าของตนเองได้รับการยอมรับจากคนรุ่นใหม่ เกิดความภาคภูมิใจ ต้องการที่จะออกมาเข้าสังคม ลดภาวะซึมเศร้า และมองเห็นคุณค่าในตนเอง บทละคร คอน เรื่อง เรื่องของเรา หรือเรื่องของเรา จึงเป็นผลผลิตจากการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการแสดงที่ผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในการเล่าเรื่อง สะท้อนให้เห็นมุมมองชีวิตของผู้สูงวัยที่ยึดมั่นในความดีและความซื่อสัตย์เพื่อก้าวข้ามอุปสรรคในชีวิต และการเรียนรู้ที่ต้องเปิดใจรับสิ่งใหม่เมื่อต้องพบกับบุคคลสมัยที่เปลี่ยนไป

¹ งานวิจัยสร้างสรรค์เรื่องการสร้างบทละครผู้สูงอายุ เรื่องเล่าของเรา ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ.ที่นี้

Abstract

The aim of this creative research on “Our Story” is to use dramatic process to create learning space for exchanging experience through collaboration between senior citizens and teenage students in order to explore possible usage of art and creativity to improve quality of life for the rapidly increasing number of senior citizens in Thailand; and to use dramatic process to create positive attitude in younger generation to prepare them for the changing social structure of Thailand that will officially become a complete-aged society by the upcoming year. Thus, this play inspired by “the voices” of senior citizens serves as a mirror reflecting the truth of life, which is the heart of drama.

The research process includes the study of online and offline documents, textbooks, and articles regarding acting, playwriting, and senior citizens; and the interviews with senior citizens and personnel who work closely with them such as staff in various organizations and foundations, doctors, village volunteers, and families of senior citizens. Additionally, the researcher has organized a workshop on playwriting with senior citizens as participants contributing their stories of their lives and point of views.

The result of this research shows that most senior citizens wish for opportunities and safe creative space to exchange their knowledge, experience, and skills with younger generation. In addition, senior citizens feel accepted by younger generation which consequently creating pride and desire to socialize, reducing depression, and boosting self-worth. Therefore, the play “Our Story” or “Khajee’s Story” is the result of a workshop with senior citizens who contribute their stories which reflect their takes on life, using virtue and honesty to overcome obstacles in life; and the result of learning to accepting new changes that come with the passing of time.

การพัฒนาทักษะด้านการแสดงด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษา

The Process of Developing Acting Skills through Contemplative Education

ศักดิ์ชัย เอี่ยมกระสินธุ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา มณีวัฒนา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

บทความชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการเข้าถึงบทบาทการแสดงด้วยกระบวนการจิตตปัญญาศึกษาและทฤษฎีผู้นำ 4 ทิศ โดยเป็นการออกแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเข้าถึงบทบาทการแสดง โดยใช้ศาสตร์จิตตปัญญาศึกษา โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนการแสดงในปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ ม.ราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน คน ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 1518 ชั่วโมง พบว่า กระบวนการทางจิตตปัญญาศึกษา ส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะด้านแสดง ผ่านการเรียนรู้และยอมรับความเป็นตัวตนของตนเองและความแตกต่างของผู้อื่น รวมถึงสามารถเชื่อมโยงไปสู่การวิเคราะห์ตัวละคร เพื่อให้มีตัวเลือกทางการแสดงที่มีความหลากหลายและสมจริงมากขึ้น โดยผู้เข้าร่วมร้อยละ 95 เกิดความเข้าใจตนเองทั้งในเรื่องของรูปแบบความคิด พฤติกรรมการแสดงออก ตลอดจนแรงจูงใจของการกระทำต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงความเข้าใจที่เกิดขึ้นไปยังตัวละคร ก่อให้เกิดการแสดงที่มีตัวเลือกที่หลากหลาย สร้างให้เกิดความเข้าใจลักษณะนิสัยบางประการของตัวละครที่บทละครมิได้กล่าวถึง ในขณะที่นักเรียนการแสดงร้อยละ 30 สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

คำสำคัญ การพัฒนาทักษะด้านการแสดง กระบวนการจิตตปัญญา การเข้าถึงบทบาทการแสดง

Abstract

This article is part of the research entitled “The Development of Characterization through Contemplative Learning Process and DISC Theory”, which is an attempt to design the actor- characterization- workshop through Contemplative Education process. The target consisted of 15 undergraduate performing arts students from faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University. The process took a total of 18hours. The research found that the important cognitive processes that help the development of acting skills are: Self-observation, listening, learning and accepting the differences of others. The result is %95 of the participants had self-understanding through the observation of their thinking patterns, expression behaviors, as well as the motivation of various actions. Besides, the participants can connect this to the understanding of the characters, causing a show with a wide variety of acting options. This also creates an understanding of some character traits that the play does not mention. And %30 of the participants is able to connect their knowledge to various areas of life.

Keywords : Developing acting skills, Contemplative Education, Access to acting roles

ผลการสร้างเสริมลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์
ด้วยชุดกระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้

The Effect of Characteristic and Habitual Development for Juvenile in Humanistic
Perspective through Series of Process Drama for Learning.

ไพบูลย์ โสภณสุวภาพ¹

Paiboon Sophonsuwapap

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้นำเสนอผลการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์ เป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัยเรื่องการสร้างเสริมลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์ด้วยชุดกระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ คือ 1) เพื่อค้นหาชุดการเรียนรู้กระบวนการศิลปะการละครที่สร้างเสริมลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์ 2) เพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์ผ่านชุดกระบวนการศิลปะการละคร บทความนี้เน้นไปที่วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

งานวิจัยออกแบบชุดกระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้ 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) กระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้แบบละครร่วมสร้างบนฐานชุมชนบางปะกง และ 2) ชุดการเรียนรู้มิติความเป็นมนุษย์ผ่านบทละครเรื่องบางปะกงสายน้ำแห่งมังกร แต่ละชุดประกอบไปด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน จากนั้นนำไปใช้จริงกับเยาวชน 2 กลุ่ม จำนวน 22 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การถอดบทเรียนรายบุคคลและกลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้ทำให้เยาวชนปรับมุมมองการใช้ชีวิตเพื่ออยู่อย่างมีความหมาย การกล้ายืนยงในวิถีชีวิตที่เน้นความยั่งยืนและเชื่อมโยงกับธรรมชาติรอบตัว เคารพผู้อื่นและเคารพวิถีธรรมชาติ เกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง หัวใจเยาวชนเติบโตพร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อสร้างความสมดุลชีวิต และเยาวชนพร้อมทำหน้าที่พลเมือง ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของเยาวชนในมิติความเป็นมนุษย์ที่สังคมโลกต้องการ

คำสำคัญ: กระบวนการละครเพื่อการเรียนรู้, การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง, มิติความเป็นมนุษย์, การพัฒนาเยาวชน, ละคร

¹Corresponding author E-mail: paiboons@go.buu.ac.th

Abstract

This research paper presents the effect of characteristic and habitual development for Juvenile in Humanistic Perspective, part of research project on enhancing characteristic and habitual development for Juvenile in Humanistic Perspective through series of Process Drama for Learning. It is an action research. There are 2 objectives: 1) To find a learning series; the Learning Drama process for enhancing the character of youth in the human dimension and 2) To enhance the character of youth in the human dimension through a series of Learning Drama processes. This article focuses on research objective number 2.

Research for designing a learning kit 2 learning kit: 1) the Drama Process for Learning, Devised Theatre form on the Bangpakong community base and 2) A series of learning the Humanistic Perspective through the drama script of Bangpakong, River of Dragons. Divide the youth into 2 groups, total 22 people. Data collection was performed using participatory observation, group interviews and deep interview. Transcription of individual and group lessons, work synthesis appears. Perform data analysis with a qualitative method.

The research results were found that; the learning set allows Juvenile to adjust their view of life to live meaningfully, young people dare to insist on lifestyles that emphasize sustainability in connection with the surrounding nature, respect others and respect the natural, believe in self-confidence. Youth has a growing heart and learn new things to create a balanced life and youth ready to active citizens. This is the characteristic and habitual development for Juvenile in Humanistic Perspective that the world society needs.

Keywords: Drama Process for Learning ,Transformative Learning, Humanistic Perspective , Development for Juvenile, Drama

ละคอนเชื่อมคน: การเชื่อมโยงชุมชนเมืองและชนบท ผ่านการสร้างสรรค์การแสดง โดยกระบวนการ Devised Theatre ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และชุมชนกระเหรียงโป่ว บ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

บทคัดย่อ

เชียงใหม่ เมืองใหญ่อันดับสองของประเทศไทยรองจากกรุงเทพมหานคร นอกจากเป็นเมืองที่ร่ำรวยประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมที่มีมายาวนานกว่า 720 ปี ยังเป็นเมืองที่มีความหลากหลายในชุมชนชาติพันธุ์ต่างๆ ที่สร้างชุมชนในอำเภอรอบนอก 25 อำเภอ และบนภูเขา ชุมชนแต่ละแห่งมีประวัติศาสตร์การย้ายถิ่นฐานจากประเทศเพื่อนบ้าน จึงนำอัตลักษณ์ดั้งเดิมมาผสมผสานกับท้องถิ่นชุมชนใหม่ มีวิถีชีวิตที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสเศรษฐกิจและสังคมที่วิวัฒน์ไปอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะอิทธิพลการศึกษาจากส่วนกลาง ที่ใช้เป็นแกนหลักให้โรงเรียนบนดอยได้ใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ส่วนหนึ่งเพื่อเปิดโอกาสให้ชุมชนภูเขาได้มีองค์ความรู้ทัดเทียมกับชาวพื้นราบสามารถต่อยอดการศึกษาในชั้นสูงขึ้นในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาชุมชนของตนได้ต่อ นอกจากนี้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ ล้วนนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในโลกทัศน์การรับรู้ของคนในหมู่บ้านชนบทห่างไกลให้รู้จักและเชื่อมต่อกับโลกภายนอกได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีหน้าที่หลักในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ด้านศิลปะในแขนงต่างๆ เพื่อทำหน้าที่รวบรวมองค์ความรู้ สืบสาน ส่งเสริมวัฒนธรรมของภูมิภาคที่มีความหลากหลายและกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ในภาคเหนือไม่ให้เกิดสูญหาย อีกทั้งยังทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่กำลังค่อยๆ หดหายไป ได้กลับมามีพลังที่เข้มแข็ง มีมุมมองใหม่ นวัตกรรมใหม่ เพื่อสานต่อลมหายใจเดิมให้อยู่ร่วมสมัยไปกับโลกปัจจุบัน การนำเอาศิลปะการแสดงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างพลังของท้องถิ่น และเชื่อมโยงคนเมืองและชนบทห่างไกลได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยผ่านกระบวนการทางการแสดงหรือละคอนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชนต่างๆ เป็นกลยุทธ์ด้านการเสริมสร้างพลังท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพมาก เพราะกระบวนการของละครโดยเฉพาะเทคนิคของ Devised Theatre ที่เน้นการทำงานจากความร่วมมือสร้างสรรค์ของทุกฝ่ายสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่จะบอกเล่าชีวิตของชุมชน ความคิดความเชื่อ ทศนคติ ประเพณี วิถีปฏิบัติต่างๆ ของคนในชุมชนให้สื่อสารต่อกันภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะละครเป็นเสมือนกระจกสะท้อนชีวิต เป็นความบันเทิงที่สอดแทรกสาระความรู้ความเข้าใจ กระตุ้นเตือน กระตุกให้คิด

นอกจากนี้กระบวนการสร้างสรรค์ละครยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ในการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือนจากต่างถิ่นได้สื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้เป็นอย่างดี เป็นพื้นที่ปลอดภัยที่ทุกคนทุกวัย และสถานะทางสังคมสามารถอยู่รวมกันได้อย่างสันติและสร้างสรรค์ เกิดการแลกเปลี่ยนมุมมอง ทักษะ ทักษะ องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะกลายเป็นหน่วยย่อยของสังคมที่เข้มแข็ง มีความเคารพซึ่งกันและกัน ทุกฝ่ายต่างสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเท่าเทียมเป็นประชาธิปไตย

การทำงานกับชุมชนที่หลากหลาย จะส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่รู้จักการทำงานจริงในพื้นที่ที่ห่างไกลความเจริญ ได้เข้าใจบริบทข้อจำกัดต่างๆ ที่ส่งผลให้พวกเขาสามารถเรียนรู้การปรับตัว และทำงานร่วมกับชาวบ้านในชุมชน ในทางกลับกันชุมชนเองก็รู้สึกเห็นความสำคัญว่าชุมชนสามารถมอบความรู้ในหลายมิติที่การเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่สามารถหาได้ ทำให้ชุมชนเกิดความภาคภูมิใจและเกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้วัฒนธรรมตามวิถีท้องถิ่นกับชุมชนเมือง นอกจากนี้การทำงานในลักษณะการสร้างความร่วมมือของนักเรียนนักศึกษาจากต่างสถาบันสามารถร่วมมือกันสร้างงานตามความเชี่ยวชาญที่ตนมี โดยเฉพาะการทำงานกับชาวต่างชาติจากโรงเรียนนานาชาติเปรมติณสูลานนท์ส่งผลให้ทุกฝ่ายสามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วผ่านการทำงานจริงในสภาพแวดล้อมจริงด้วย จึงถือเป็นการพัฒนาศักยภาพและยกระดับการทำงานสู่มาตรฐานสากลซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญต่อการทำงานในอนาคตของเยาวชนและนักการละครรุ่นใหม่

การแสดงฉบับเต็ม

การสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ไทยรูปแบบหลวง : การแสดงชุด อุณากรรณทรงเครื่อง
The Thai Royal Dramatic Dance of *Unakan Song Krueng*.

รณกฤต เพชรเกลี้ยง^{1*} (Ronnakrit Phetkliang)

เขมวันต์ นาฏการจนดิษฐ์^{2*} (Khemawan Nattakarnjanadid)

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคงานนาฏศิลป์ไทยรูปแบบหลวง : การแสดงชุด อุณากรรณทรงเครื่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรคการแสดงรำลงสรทงเครื่อง(ตัวละครผู้เมีย) ชุด อุณากรรณทรงเครื่อง โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม รวมไปถึงการวิพากษ์ การแสดงจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านนาฏศิลป์ไทย

ผลการวิจัยพบว่า การแสดงชุด อุณากรรณทรงเครื่อง มีแนวคิดในการสร้างสรรคการแสดงจากบทพระราชนิพนธ์ เรื่องอิเหนา ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โดยกำหนดให้อยู่ในรูปแบบของการรำลงสรทงเครื่องตัวละครผู้เมีย ซึ่งในลักษณะการรำลงสรทงเครื่องของตัวละครผู้เมียนั้นยังไม่เคยปรากฏในการแสดงของไทย ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการแสดงให้อยู่ในรูปแบบนาฏศิลป์ไทยแบบหลวง โดยดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ การศึกษาวิเคราะห์บทร้องและกำหนดเพลงประกอบการแสดง ต่อมาผู้วิจัยจึงประดิษฐ์ทำรำให้สอดคล้องกับความหมายของบทร้อง ในการสร้างสรรคกระบวนทำรำได้ สร้างสรรคกระบวนทำรำตามโครงสร้างเพลงดังนี้ 1.ทำรำเพลงแขกอะหวัง 2.ทำรำเพลงลงสรทงแขก 3.ทำรำเพลงร่ายแขก 4.ทำรำเพลงเสมอแขก ทั้งนี้ยังมีการสร้างสรรคกระบวนทำรำในท่อนสร้อยของเพลงลงสรทงแขก และทำรำในเพลงหน้าพาทย์เสมอแขก ในลีลาแบบตัวละครผู้เมีย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทตัวละคร และกำหนดการแต่งกายยืนเครื่อง ตามรูปแบบละครในของไทย โดยผู้วิจัยได้ใช้องค์ความรู้ทางนาฏศิลป์ไทยเป็นแนวทางในการสร้างสรรคผลงาน

คำสำคัญ: การสร้างสรรคงานนาฏศิลป์, นาฏศิลป์ไทยรูปแบบหลวง,อุณากรรณทรงเครื่อง

¹ อาจารย์สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Email: vakin_ronnakrit@outlook.co.th

² นักวิชาการอิสระ

Email: thaichana2601@gmail.com

Abstract

The aim of the current study is to create the *Lum Long Song Krueng* dance—a dramatic dance depicting a person taking a shower and getting dressed— in the Thai Royal dramatic dance *Unakan Song Krueng*. The present study is conducted by these following methods: gathering information from relevant literature, interviewing, naturalistic observation, and reviewing criticisms made by Thai dramatic art experts.

The result has shown that the creation of the *Unakan Song Krueng* dance is inspired by the literature *I-nao* composed by King Rama II. The dance depicts the scene of the character *Phu Mia* (a female character underneath the guise of a man) taking a shower and getting dressed which has never appeared in any Thai dramatic art performances. The researcher has created the form of the dance corresponding to that of Thai Royal dance. The researcher analyzed the lyrics; curating the songs for the dance; creating the dance moves corresponding to the meaning of the lyrics. The dance moves were created for these songs as follows: Khaek A Wang, Long Song Khaek, Rai Khaek, and Sa-me Khaek. The dance moves of the character Phu Mia were used in Long Song Khaek and Na Pat Sa-me Khaek. The design of the outfits worn in the performance was based on the typical style of Thai dramatic art costume. The research applies the knowledge of Thai dramatic art to the creation of this dance.

Keywords: Creation of Thai dramatic dance, Thai Royal dramatic dance, Unakan Song Krueng

การสร้างสรรค์นาฏศิลป์ชุด ระเบ้านางสะนางเชิญแต่งตัว
The Creation of Nang Sa Nang Choeng Dressing Dance Performance

กุลนาถ พุ่มอำภา อาจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ร้อยละ 95
ชมนาด กิจพันธ์ ศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ร้อยละ 5

บทคัดย่อ

ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์ผลงานมาจากนางสะนางเชิญหรือเด็กผู้หญิงและผู้หญิงซึ่งทำหน้าที่อัญเชิญเครื่องต่าง ๆ ในขบวนแห่พระราชพิธีโสกันต์ อาทิ พุ่มมยุรฉัตร บังสุราย บังแทรก พระวิชนี ฯลฯ จากนั้นผู้สร้างสรรค์จึงได้นำบทละครใน เรื่องอิเหนา ตอนโสกันต์สี่ยะตรา พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย มาเรียบเรียงตัดต่อทบางส่วนขึ้นใหม่เพื่อใช้ประกอบการแสดง

สำหรับการออกแบบลีลานาฏศิลป์ การออกแบบเครื่องแต่งกายและการออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดง ได้สร้างสรรค์ขึ้นตามรูปแบบและจารีตของการแสดงละครใน อีกทั้งยังได้นำแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานโดยได้รับบันดาลใจจากภาพ (Visual Symmetry) มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์องค์ประกอบการแสดง โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำความงามจากภาพวาดนางละคร ของอาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤษศ ศิลปินแห่งชาติ สาขานาฏทัศนศิลป์ มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการแสดง ถ่ายทอดออกเป็นการแสดงในรูปแบบละครใน โดยมีการลำดับทตามความหมายของเนื้อเรื่องและใช้ท่ารำสื่อถึงสิ่งของและกิริยาขณะนางสะนางเชิญกำลังแต่งตัว

คำสำคัญ: อิเหนา/ ละครใน/ วรรณกรรม/ การแสดงนาฏศิลป์/ การแต่งตัว

Abstract

The creation of this dance performance was inspired by Nang Sa Nang Choeng, ladies respectfully installed royal regalia (e.g., a sheaf of peacock's tail feather, sunshades, and fan) for the royal tonsure ceremony. To compose some scenes for this production, the creator selected “The Royal Tonsure Regalia of Sriyatra” episode from Inao literature, which is a rewrite of Phra Phutthaloetla Naphalai, King Rama II.

In fact, the creator developed choreography, costume and props design following the manner and tradition of the Lakorn Nai, a play performed by all females in the royal palace. Further, visual symmetry inspired the producer to create this play by using the aesthetic of Thai classical literature character from paintings of Chakrabhand Posayakrit, a Thai national artist in visual arts. Besides these paintings were a guideline of the performance based on Lakorn Nai. Briefly, the dance performance conveyed the interpretation of the lyrics and the action of Nang Sa Nang Choeng while dressing.

Keywords: Inao, Lakorn Nai, literature, dance performance, dressing

สยามภารตะ : พหุวัฒนธรรมสู่นาฏกรรมสร้างสรรค์

Siam Bharata: From Multiculturalism to Thai Creative Drama

(คณาจารย์คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

(Faculty of Music and Dram, Bunditpatanasilpa Institute)

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยหรือที่เรียกว่า นาฏยประดิษฐ์ มีจุดเริ่มต้นจากการกำหนดแนวคิดในการสร้างผลงานซึ่งมีหลายรูปแบบ ทั้งการนำแนวคิดบรมครูของไทยที่มีมาแต่โบราณเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและสร้างสรรค์งานใหม่ หรือการกำหนดแนวคิดใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมโดยอาจนำแนวทางด้านนาฏศิลป์ของชาติอื่นๆมาผสมผสานในลักษณะของพหุวัฒนธรรม ทั้งนาฏศิลป์ของชาติตะวันตก นาฏศิลป์จีน นาฏศิลป์พม่า นาฏศิลป์อินโดนีเซีย และนาฏศิลป์อินเดีย ทั้งนี้ นาฏศิลป์ของอินเดียนับว่าเป็นที่นิยมนำมาใช้เป็นอันมาก ด้วยนาฏศิลป์อินเดียมีลักษณะเฉพาะของท่าร่ายอันเป็นเอกลักษณ์ ที่สำคัญคือหากศึกษาประวัติศาสตร์ชาติไทยจะพบชนชาติอินเดียเข้ามามีความเกี่ยวข้องมาอย่างยาวนาน และมีอิทธิพลต่อศิลปะต่างๆ รวมถึงงานนาฏกรรมไทย ดังนั้น การสร้างสรรค์งานที่กล่าวถึงเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์จึงมักมีนาฏศิลป์อินเดียเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังเช่น นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ชุด สยามภารตะ

นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ชุด สยามภารตะ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานเชิงพหุวัฒนธรรม คือ นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์อินเดีย สื่อถึงเรื่องราวความสำคัญของการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ที่ดงมาจากอินเดียสู่แผ่นดินสยาม ผสมผสานปรับปรุงเรื่องราว รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ในราชสำนักของไทยกับภารตะ นาฏยัม รูปแบบของการแสดง ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ นาฏยบูชา : สื่อถึงการบูชาเทพเจ้าตามรอยเส้นทางวัฒนธรรมและศาสนาในสมัยโบราณ และนาฏยศาสตร์นาฏศิลป์ : สื่อถึงความสัมพันธ์ของศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ที่สืบสานจากตำรารำกับการร่ายรำนาฏราชสู่อสยามภารตะ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของพหุวัฒนธรรมสู่นาฏกรรมสร้างสรรค์ในอีกรูปแบบหนึ่ง

คำสำคัญ : พหุวัฒนธรรม, นาฏกรรมสร้างสรรค์ ,สยามภารตะ

Abstract

To produce creative Thai dance works, also known as choreography, is begun with defining the concepts of creating works from various forms. On the one hand, the formulated idea is drawing the concept from ancient Thai dancing as a guideline to produce and adapt into new modern dancing works. On the other hand, a brand-new concept is introduced by bringing the dancing culture of other nations to combine in the manner of multiculturalism, for example, from Western dance, Chinese dance, Burmese dance, Indonesian dance, and Indian dance. However, Indian dance is the most popular dance that being developed as there are outstanding characteristics in their dancing patterns. Moreover, Indian dance and Thai dance have a long history together. It goes without saying that Thai dance have been influenced by Indian culture for a long period of time. Therefore, this new creative historical-related Thai dance, Siam Bharata, is greatly involved with Indian dance.

The new creative Thai dance called Siam Bharata is a multicultural creation between classical Thai dance and Indian dance. It indicates the importance of how Indian cultural cultivating into Siam by blending and enhancing the storyline and the performance forms between Thai royal court dance and Bharatanatyam. The format of the show is divided into two different parts, Natya Bucha and Natya Shastra. Natya Bucha is representing the worship of Gods following the footsteps of ancient culture, belief, and religion, whereas Natya Shastra is referring the strong relationship between arts and dance culture inherited from the older studies and Royal Thai dance. This new creative Thai work, Siam Bharata, serves as a good example of multicultural reflected into modern creative dancing drama.

Keyword : Multiculturalism, Thai Creative Drama, Siam Bharata

ท่าพ็อนรำของการแสดงสร้างสรรค์ชุด มินตะมี

Postures and Movement of Creative Dance “Minthamee”

วิษรุต อิมเอิบ

ศากุล เมืองสาคร

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาท่าพ็อนรำในการแสดงสร้างสรรค์ชุด มินตะมี โดยศึกษาค้นคว้าท่าพ็อนรำมินตะมี จากเอกสาร การให้สัมภาษณ์จากผู้รู้ และมีการสาธิตการพ็อนรำของพม่าจากชาวพม่าที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า การพ็อนรำของพม่าที่ใช้ในการแสดงสร้างสรรค์ชุด มินตะมี มีรูปแบบลักษณะ ในการพ็อนรำอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. การพ็อนรำแบบคู่ชายและหญิงพ็อนรำคู่กัน เรียกว่า มินตามินตะมี
2. การพ็อนรำแบบเดี่ยว ชายเดี่ยวหรือหญิงเดี่ยว โดยชาย เรียกว่า มินตา และหญิง เรียกว่า มินตะมี

โดยการพ็อนรำทั้ง 2 ลักษณะนี้ วิธีการพ็อนรำต่างข้างต้นเกิดขึ้นในสมัยพระเจ้าสีป่อ ซึ่งคำว่า มินตะมี เป็นตำแหน่งของผู้หญิงพม่าที่มีการพ็อนรำสวยงาม การพ็อนรำมินตะมีมักจะใช้ในรูปแบบที่ 1 และ 2 และมักจัดในงานแต่งงานเพื่อให้ผู้ชายหรือฝ่ายเจ้าบ่าวได้เลือกตัวเจ้าสาวผู้งามพร้อมด้วยการพ็อนรำ ท่าพ็อนรำ ในลักษณะรำคู่หรือที่เรียกว่า มินตามินตะมี มักจะกระโดดบ่อยครั้งโดยขณะกระโดดผู้พ็อนรำก็มักจะจับมือกันรำไปด้วยกัน ส่วนท่าในลักษณะของการพ็อนรำเดี่ยวนั้นมักจะเป็นท่าพ็อนรำที่เน้นความอ่อนของท่ามากกว่าการรำแบบคู่และเน้นความสวยงามของท่าพ็อนรำให้พร้อมเพรียง ผู้ศึกษานำแนวคิดการใช้มือ เท้า และลำตัว มาใช้ในการสร้างสรรค์สำหรับผู้แสดงหญิง ชาย และการพ็อนรำคู่

คำสำคัญ : มินตา มินตะมี, ท่าพ็อนรำ, พ็อนรำ, การแสดงพม่า, เมียนมาร์

Abstract

This article aims to study dance postures and movement of the creative Dance “*Minthamee*” by researching from documentation, interview with informants, and observation of dance demonstration from Burmese people who are living in Thailand.

The results show that, the postures and movement of Burmese dances used in the creative dance “*Minthamee*” can be divided into 2 styles:

1. Partner dance by a pair of male and female dancer called *Mintha Minthamee*.
2. Solo dance by a single male or female dancer; the solo male dance is called *Mintha* and the solo female dance is called *Minthamee*.

These 2 styles of dance were originated in the reign of King Thibaw. The word "Minthamee" is used to call the Burmese woman who has graceful dancing skill. The *Minthamee* dance is usually done in these 2 styles and is often held at wedding ceremony so that the man or the groom can use this dance to select the bride who possesses graceful dancing skill. For the *Mintha Minthamee* partner dance, the jumps frequently involve in the postures while dancers usually join hands to dance together. For the solo dance, the gracefulness of the postures is more emphasized and the focus is on the unison of the dance. The researcher applied the concept of hands postures, feet postures and body postures in the dance postures creation for female, male and duo performance

Keywords : Mintha, Minthamee, Postures and Movement, Dancing Art, Burmese Performance, Myanmar

อรรถนารีศวร: การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จากความสมบูรณ์ของมนุษย์ในเทพเจ้าฮินดู
ARDHANAEISHVARA: THE CREATION OF A DANCE FROM INTEGRITY OF HUMAN IN HINDU GOD

ดร.วิทวัส กรมณีโรจน์

Vittavat Kornmaneeroj, DFA

ศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด กิจจันทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

อรรถนารีศวร: การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จากความสมบูรณ์ของมนุษย์ในเทพเจ้าฮินดู มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์และศึกษาหารูปแบบตามองค์ประกอบการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกแบบบทการแสดง 2) การคัดเลือกนักแสดง 3) การออกแบบลีลานาฏศิลป์ 4) การออกแบบเครื่องแต่งกาย 5) การออกแบบเสียงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง ซึ่งมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานใช้แนวคิดนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พหุวัฒนธรรม และสุนทรียศาสตร์

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลภาคสนามโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงเอกสาร สังเกตการณ์ สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย สื่อสารสนเทศอื่น ๆ ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ อีกทั้งผู้วิจัยผลงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอการกำเนิดเผ่าพันธุ์ สร้างสรรค์สรรพสิ่งบนโลก ความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นที่มาแห่งความสมบูรณ์ของมนุษย์ตามความเชื่อเรื่องอรรถนารีศวร โดยผ่านผลงานทางด้านนาฏศิลป์

ผลการสร้างสรรค์ผลงาน พบว่า การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับอรรถนารีศวร และความเชื่อเรื่องความสมบูรณ์ของมนุษย์ มาสร้างสรรค์เป็นการแสดงเดี่ยว ซึ่งเป็นผลงานนาฏศิลป์ลักษณะหนึ่ง โดยสามารถจำแนกตามองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ 1) บทการแสดง สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ภายใต้ลักษณะอันโดดเด่นของอรรถนารีศวร และความเชื่อเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของมนุษย์ 2) นักแสดง มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ร่วมสมัยและนาฏศิลป์อินเดีย 3) ลีลานาฏศิลป์ นำเสนอผ่านรูปแบบนาฏศิลป์ร่วมสมัย โดยมีแรงบันดาลใจในการออกแบบลีลานาฏศิลป์และการเคลื่อนไหวร่างกายมากจากนาฏศิลป์อินเดีย 4) เสียงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง สร้างสรรค์และประพันธ์บทเพลงขึ้นใหม่ที่สามารถสื่อสารทางด้านความหมายและการสื่อสารอารมณ์ 5) เครื่องแต่งกาย สร้างสรรค์จากความเหมือนจริงของเทวรูปอรรถนารีศวร โดยคำนึงถึงรายละเอียดและเอกลักษณ์ของอรรถนารีศวร

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดแสดงผลงานนาฏศิลป์สู่สาธารณชนในระดับชาติ มีผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน ตลอดจนผู้เข้าร่วมและรับชมการแสดงมากกว่า 500 คน ซึ่งผลงานทางด้านนาฏศิลป์ครั้งนี้ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี อีกทั้ง ในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ครั้งต่อไป สามารถนำเอากระบวนการสร้างสรรค์ของผลงานนาฏศิลป์ชุดนี้ ไปใช้เป็นพื้นฐานการออกแบบผลงานทางด้านศิลปะการแสดงและนาฏศิลป์อื่นๆต่อไปในอนาคต

Abstract

ARDHANAEISHVARA: The Creation of a Dance From The Integrity of Human in Hindi God. The purpose of this research is to create and study on the 5 compositions of performing art. Which is 1. The creation of play script 2. Cast selection 3. Choreography 4. Costume Design 5. Sound and Music design. The creation of this dance using the theory of creative dance, multiculturalism, and aesthetics.

The researcher of this dance did research using field surveys and data collection. Observation and interview people who are involved in this research. Other information media including data analysis, summary, and creation of dance. Furthermore, the purpose of this dance is to illustrate the origin of the human race, the creation of all things in the world, unity, which is the source of human perfection according to Ardhanarisvara's belief. Represent through this dance.

The result found that the creation of dance is a representation of Ardhanarisvara and the belief in human perfection. By creating solo performance which is one category of dance. According to 5 compositions of performing art as follows; 1) Play Script: originally creating using distinctive characteristics of Ardhanarisvara and the belief in human perfection. 2) Cast: Have knowledge and understanding of contemporary dance and Indians performing art. 3) Choreography: Representing contemporary dance inspired by choreography and movement of Indians performing art. 4) Sound and music: Background music creating and composing a new song that can represent meaning and emotional communication. 5) Costumes: Design based on the realism of the statue of Ardhanarisvara. Considering the detail and identity of Ardhanarisvara.

Furthermore, the researcher has performed this performing art in the public on a national scale. Performing in front of a qualified expert for evaluation and 500 audiences. This performance was well received. The creativity in this performing art can be used as a standard for developing performing art and dance in the future.

Key words: Creative / Creative dance / Ardhanarisvara

คำสารภาพ: การออกแบบและสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงจากคำให้การของตัวละคร
Confessions: The Design and Creation of Performing Arts from Character's Testimony

ชนิษฐา บุตรไชย
ศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด กิจจันทร์

บทคัดย่อ

คำสารภาพ: การออกแบบและสร้างสรรค์ศิลปะการแสดงจากคำให้การของตัวละคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ออกแบบ สร้างสรรค์ และศึกษาหารูปแบบในการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานตามองค์ประกอบการละครทั้ง 6 องค์ประกอบ ของอริสโตเติล ได้แก่ 1) โครงเรื่อง 2) ตัวละคร 3) ความคิด 4) ภาษา 5) เพลง และ 6) ภาพ มี กระบวนการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ที่ใช้แนวคิดการออกแบบเพื่อการแสดง ศิลปะผสม และสุนทรียศาสตร์

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และตีความบทละครเรื่องราโชมอน ใช้วิธีการเก็บรวบรวม ข้อมูลเชิงเอกสาร สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จดบันทึก การทดลองปฏิบัติสร้างสรรค์ผลงาน วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล ตลอดจนสื่อสารสนเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อีกทั้งผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอธรรมชาติของมนุษย์ ที่ต่างไกลเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้ตนเองดูดี มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี นอกจากนี้ในการวิจัยและการสร้างสรรค์ ผลงานทางด้านการแสดงครั้งต่อไป สามารถนำกระบวนการสร้างสรรค์ของผลงานการแสดงชุดนี้ไปปรับใช้ เป็น พื้นฐานการออกแบบผลงานทางด้านศิลปะการแสดงต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ การออกแบบ การสร้างสรรค์ ศิลปะการแสดง

Abstract

Confession: The Design and Creation of Performing Arts from Character's Testimony. The purpose of the research is to design, create, and study with Aristotle's six elements of drama: 1. Plot, 2. Character, 3. Thought, 4. Diction, 5. Song and 6. Spectacle. There is a creative research process that uses for designing concepts to create performing arts, mixed arts and aesthetics.

The studying, analysis and interpreting of Rashomon were processed by collected data from documents and articles, professional interviews, participant observation, note-taking and experimentation in creative works. Including analyzing summary data and other related media are also considered. In addition, the researcher aims to present the deception as human nature that to put on an act of good self-image, with honorable and dignity. The creative process of these performances could be adapted. As the basis for designing works in performing arts in the future.

Keywords : Design / Creation / Performing Arts

งานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ชุด “Norm” จากแนวคิดสถานะชีวิตวิถีใหม่

Creative work in the dance art "Norm" from the concept of new-normal state

ภัชภรชา แก้วพลอย

Padparadscha Kaewploy

สาขาศิลปะการแสดง คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

งานสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ชุด “Norm” จากสถานะชีวิตวิถีใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ชุด “Norm” และ 2) เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตของสังคมในวิถีชีวิตใหม่ผ่านมุมมองของผู้สร้างสรรค์ กระบวนการสร้างสรรค์งานประกอบไปด้วยการศึกษาข้อมูลเอกสาร สื่อสารสนเทศและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดและสร้างสรรค์ตามลำดับได้แก่ หาแรงบันดาลใจ ออกแบบและกำกับลีลา สังเกตการณ์และการประเมินการเคลื่อนไหว ปรับปรุงการเคลื่อนไหวและตรวจสอบภาพรวม

ผลปรากฏว่างานสร้างสรรค์มีโครงสร้างการแสดงแบบอิมและแวนไอซันโดยแบ่งเป็น 3 ช่วงได้แก่ 1) Office Syndrome 2) State Quarantine และ 3) Social Distancing มีวิธีการกำกับลีลาด้วยการต้นสดโดยใช้เทคนิคบัลเลต์เป็นฐาน ผู้สร้างสรรค์สังเกตการณ์และพัฒนา ประเมินการเคลื่อนไหว จากนั้นตรวจสอบภาพรวมด้วยหลักวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของลาบาน งานสร้างสรรค์ชุดนี้จัดว่าเป็นงานร่วมสมัยที่สะท้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์ ณ ปัจจุบัน และสามารถพัฒนาต่อได้ในอนาคตหากบูรณาการทักษะศิลปะการแสดงอื่น ๆ เพื่อการสื่อสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

คำสำคัญ นาฏศิลป์, โควิด-19, ชีวิตวิถีใหม่

Abstract

Creative work in the dance art "Norm" from the concept of new-normal state aims to 1) to create the dance art "Norm" and 2) to reflect a new normal life of the society through the perspective of the creator. The process of creating work consists of studying related documents, online information and personal experience to be analyzed as a conceptual framework and creation as follows: observation of an inspiration, choreography and evaluation, refinement and projection.

As a result, the creative work is a theme and variation dance structure which is divided into 3 parts: 1) Office Syndrome 2) State Quarantine and 3) Social Distancing, which choreographed by dance improvisation based on ballet techniques. Creator observes and develops movement by principles of Laban's movement analysis. This creation is considered a contemporary work that reflects the present situation and can be developed in the future if include other performing arts skills to be integrated for clearer communication.

Keywords: Dance, Covid-19, New normal

ระบำเปลื้องผ้าในมิติทางศิลปะด้านนาฏศิลป์

Striptease in the Artistic Dimension of Dance

นริรัตน์ พิณจณสาร

บทคัดย่อ

บทความวิชาการ เรื่อง ระบำเปลื้องผ้าในมิติทางศิลปะด้านนาฏศิลป์ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ด้านความเป็นมาและรูปแบบของระบำเปลื้องผ้าในโลกตะวันตกและในเชิงศิลปะแห่งมิติทางด้านนาฏศิลป์ในโลกหลังสมัยใหม่ (Postmodern) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงเอกสาร การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ ตลอดจนข้อมูลจากสื่อสารสนเทศอื่น ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลตามวัตถุประสงค์

ผลการศึกษาพบว่า “ระบำเปลื้องผ้า” ปรากฏขึ้นครั้งแรกในโลกตะวันตกและค่อย ๆ แพร่หลายความนิยมจนมาถึงโลกตะวันออกและมีรูปแบบการแสดงแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท โดยความหมายตามลักษณะของ “ระบำเปลื้องผ้า” ในช่วงยุคแรก ๆ นั้น คือ การแสดงที่เป็นลักษณะการเต้นรำแบบเร้าอารมณ์ที่เ้ายวนใจ แต่ในช่วงยุคโลกหลังสมัยใหม่การแสดงในลักษณะที่มีการเปลื้องผ้าหรือการนุ่งห่มน้อยขึ้นเป็นไปเพื่อการตีความหมาย ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านลีลาท่าทางตามการออกแบบของผู้สร้างสรรค์ และจัดเป็นผลงานทางศิลปะด้านนาฏศิลป์ที่มีองค์ประกอบทางการแสดง โดยพิจารณาได้จากองค์ประกอบ 3 ข้อแรก คือ 1) วัตถุประสงค์ของการสร้างงาน 2) สถานที่ที่จัดแสดง และ 3) กลุ่มผู้ชมที่ไม่ได้เสพความบันเทิงอันเกิดจากการชมงานเพียงอย่างเดียวแต่เพื่อศึกษาและรับสาร รวมทั้งรับรู้ถึงสุนทรียะอันเกิดจากงานนั้น ๆ ด้วย นอกจากนี้การเปลื้องผ้าที่เกิดในงานนาฏศิลป์ยังถือเป็นการยอมรับในความแตกต่างหลากหลายและให้ความสำคัญในประเด็นการตีความและการสื่อสารในฐานะที่เป็นงานทางศิลปะอีกด้วย

คำสำคัญ ระบำเปลื้องผ้า มิติทางศิลปะทางนาฏศิลป์

Abstract

This article studies striptease in the artistic dimension of dance. The objective is to present historical data on styles of striptease in the West and the artistic dimension of dance in the postmodern world. Documentation was collected by observation and interviews as well as data from other media for analysis, synthesis, and summary according to the objectives.

Results were that striptease first appeared in the West and gradually spread in popularity until it reached the East. Its performances can be divided into several genres. The early meaning of striptease was a erotic dance performance, but in the postmodern world, striptease or dancing in underclothing is an interpretive expression of emotions through gestures designed by its creators. It has the status of a work of art in the field of dramatic arts with performance elements determined by three components: 1) objectives for creating the event; 2) exhibition venue; and 3) audiences recognizing the inherent aesthetic value in works as well as passive entertainment and diversion qualities. In addition, stripping that occurs during dances is regarded as an acceptance of diversity, emphasising interpretation and communication issues as cultural artworks.

Keywords: Striptease, Artistic dance.